

Izbaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pada na dneva praznik izde dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celotno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelgersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

časnik

Tiskar "Narodna tiskarna" (odgov. J. Marušič).

Jezni Ahileji.

Za glasovanjem za dispozicijski zaklad — kompromis! Tako so torej napredni poslanci kranjski srečno prekoračili že drugo točko preko skupnega slovenskega naravnega programa po poti samosvoje politike kot — jezni politični Ahileji. Kot taki so glasovali iz kljubovanja proti obema slovanskim izključujujočima jih skupinama za dispozicijski zaklad in kot taki priporočajo zdaj kompromis štajerskim Slovencem glede celjske gimnazije z onimi Nemci, ki nočejo nič družega, nego zatrepi štajerskim Slovencem vsaki kulturni zavod. Ta kompromis naj bi temeljil v tem, da se štajerski Slovenci odreko svoji pridobljeni zmagi proti Stürghovi resoluciji, do katere so jim pripomogli vsi pravi slovanski rodoljubi v parlamentu, in se umaknejo s svojo gimnazijo iz Celja v kako drugo naselbino na Spodnjem Štajerskem n. pr. v trgu Žalec.

Nasvet, ki ga je dal štajerskim Slovencem "Slov. Narod" v svoji 68. letosnji številki, bi zaslužil, da se mu ne izkazuje, toliko časti, da se o njem razpravlja, kajti znano je, od kod izvirajo izvestni skoki, ki jih zagrešuje skupina slovenskih naprednjakov ali temveč njen pravi inspirator v Ljubljani, dr. Tavčar. Vredno je omeniti, česa so zmožni ljudje iz jeze, ker se jih je, morda po njihovi zaslugi, izključilo iz skupnosti narodnih prvoroditeljev.

Misel, katero je hotel "Slovenski Narod" vcepliti štajerskim Slovencem, ni sicer nič novega med — našimi političnimi nasprotniki. Oni so jo že neštevilnokrat premlevali. Nemci so glede celjskih slovenskih paralelk že večkrat poddarjali, naj bi se premestile v Žalec ali kam drugam, le v Celju, tej "nemški trdnjavi" naj bi ne bile, da ne bi kazile "samonemškega značaja" te "stare nemške trdnjavice". Jednako štajerskim Nemcem obnašajo se tudi Nemci na Češkem in Moravskem. Tudi oni hočejo večja mesta zase, kot trdnjave pangermanizma in svetujejo Čehom, naj svoje kulturne zavode premestijo v kake zakotne nasel-

bine. In kaj! Ali niso prav taki naši ljubi prijatelji Italijani? Ali niso tudi oni hoteli, da se premesti hrvatska gimnazija iz Pazina kam na Kastavčino ali v kako drugo ittersko gnezdo, le v Pazinu naj bi ne smela biti! In še nedavno smo slišali, kako so se naši goriški prijatelji izražali, da oni sicer niso zoper samostojno slovensko gimnazijo na Goriškem, ampak ista bi za božjo voljo ne smela biti v Gorici, marveč kje v Ajdovščini ali v Tolminu, dasi jim je kmalu na to zagodel — občinski svet gradičanski, da ne smatra za upravičeno, da se italijanska gimnazija ustanovi v Gorici, ki ni italijansko mesto. In kako je s Trstom! Ali ne odrivajo Italijani ondi slovenski šol na periferijo mesta, dasi v mestu saunem stalno prebiva nad 40 000 Slovencev?

Ta ideja je torej že stara zvijača naših političnih nasprotnikov, "Slov. Narod" si jo je le pri njih izposodil. S tem pa je tudi pokazal, da Slovener, ki se oklepata takih idej, ni rodoljub, marveč narodov ne prijatelj. "Narod" piše, da Nemci ne bodo mirovali in da bodo še nadalje napadali celjske slovenske paralelke, katere potem takem nikakor niso zagotovljene. Da Nemci ne bodo mirovali, to je že znano, saj jim gre za to, da sploh zatro Slovane. Kako malo pa so oni sami za kak kompromis v prilog Slovencem, to so naravnost povedali v svojih glasilih, ko so rekli, da ni govora o kakem kompromisu prej, da se slovenske paralelke umaknejo iz Celja. No, ko bi se umaknile, potem pa bi sploh ne bilo nobenega govora več, marveč smejal bi se umikajočim se Slovencem v pest. Pa Nemci tudi drugače odklanjajo kompromis, ker smatrajo za njih narodne časti nevredno, da ista postani b'ago, za katero se baranta. In kar smatrajo Nemci za nevredno, to naj bi smatrali za vredno Slovenec! Kaj tacega zahtevati zamore le oni, ki mu je sreča svojega naroda deveta briga.

Štajerski Slovenci tako dobro vedo, da bi slovenska gimnazija nikjer ne vesela kakor ravno v Celju, ker ni v nobenem kraju za njen obstanek tolifik

živiljenjskih pogojev. To vedo tudi Nemci, zato se zaganjajo vsej, to pa vedo tudi genijalni politiki okoli — kratkočasnega "Slov. Naroda" in baš zaradi tega je neumestna njihova budomoušna primera glede ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani ali v Trstu. Vprašanje slov. vseučilišča je pač vse nekaj drugrega nego slovenska nižja gimnazija za Spodnje Štajerje. Pogoji za obstanek slov. vseučilišča so ugodni jednakov v Ljubljani kakor v Trstu za vse južne Slovane, dočim je slov. gimnazija za Štaj. Slovence izključno lokalnega pomena. Ako bi se Slovenci iz Celja umaknili, so izgubljeni, jednakov kakor je izgubljena vojna četa, katera se začne umikati. To pa bi bila po tako težki zmagi zanje tudi prava sramota.

In to bi jim hoteli nakopati politiki okoli "Naroda"? Na tem se pač pozna njihovo kopito.

Kaj naj si vsaki trezni rodoljub še po vrhu misli o ljudeh, ki so pred časom z naudušenjem poudarjali skupnost vseh Slovencev v narodni borbi, a so danes obrnili hrbet tej skupnosti, pač pa bojni še proti združenim bojevnikom za naše svete pravice! Naj ne poudarjajo važnosti svojih "novih političnih idej", ker noben pameten človek ne veruje v njihovo resnost, mavec ve, da to delajo vse le iz nagajivosti zaradi znanega parlamentarnega dogodka, kar so že opetovano sami dali razumeli! In kapricam "jeznih političnih Ahilejev" naj se naposled žrtvujejo naše narodne pridobitve? Kam za božjo voljo pa pridemo, ako bo vsaki med nami tiral svoje zasebno politiko? Po tej poti pridemo pač kmalu na isti cilj, katerega nam želé in se zanj trudijo naši smrtni sovražniki!

Politični pregled.

Državni zbor.

Poslanska zbornica se snide zopet dne 8. t. m.

Ministerska posvetovanja.

Te dni so se vršila na Dunaju skupna ministerska posvetovanja in so se jih udeležili ministri obeh državnih polovic. Poleg skupnega proračuna, ki se

Uredništvo in upravnštvo se nahaja v "Narodni tiskarni", ulica Velturini b. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnštvo "Gorice". Oglaši se računijo po petvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

ima predložiti bodočim delegacijam, ki se sklicata v Budimpešti dne 6. maja, posvetovali so se ministri tudi o nagodbih med obema državnima polovicama, o carinskem tarifu itd. O posvetovanjih, tičičih se zadnjih dve točki, so poročila listov, kako različna. Jedni trdijo, da so nastala v tem pogledu velika navskrizja med zastopniki obeh vlad ter da ni izključeno, da bi vsled teh navskrizij bil primorana podati ostavke kolikor ministerski predsednik dr. Koerber, toliko ministerski predsednik Szell. Drugi listi, posebno oficijalni pa trdijo, da so take vesti neutemeljene ter da se nahajajo pogajanja v najboljšem teknu. V kolikor imajo jedni ko drugi prav, pokaže bodočnost.

Ker so se pokazale glede ustanovitve skupnega proračuna nekatere difference, vršil se je v četrtek pod predsedstvom cesarja skupni ministerski svet, v katerem pa so se baje zgorej omenjene difference poravnale ter se je doseglo soglasje.

Baron Morsey o celjski gimnaziji.

Na IV. občnem zboru katol. kmet. društva za gorenje Štajersko v Gradeu je govoril posl. Morsey o parlamentarnem položaju z ozirom na slovensko gimnazijo v Celju. Govornik je dejal, da je največja nevarnost za bodočnost finančna kriza ter da bi zaradi tega bilo treba zbrati vse moči zaradi trgovinskih pogodb in nagodb. Nemci pa so začeli, klonec se nespravljivosti peščice Schönerer, zopet narodnostni boj. Sporna točka je zopet Celje.

V tem gre le za slovenski poduk v treh predmetih, ki ni nevaren nemštvu Celja, ker da ondi prebiva poleg 4000 (?) Nemcev le (?) 600 Slovencev, vendar pa živi mesto Celje od slovenskega prebivalstva. Slovensko spodnjo gimnazijo obiskuje veliko dijakov in se je dobro obnesla. Vsled tega so celo trenješji celjski Nemci za to, da bi se stvar pustila v miru. A vendar se je našlo ljudi, ki so začeli v svoji nestrnosti zopet boj zaradi te gimnazije. A morajo biti veseli, da se Stürghova resolucija ni sprejela, ker bi bili v tem slučaju vsi Slovani začeli hrup in Nemci bi prišli v nemalo stisko. Nekateri med Nemci trdijo, da Slovenci preveč študirajo (aha!), a mi se s tem stališčem ne moremo spriznjati, ker Nemci nimajo vzroka groziti z opozicijo in z obstrukcijo. Na ta način parlament ne bo mogel delovati. Ako se pa ustava odpravi, bodo zahtevali Sloveni energično splošno, enako in direktno volilno pravico in socijalni demokrati bi

LISTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihaeljev. — 1902.)
(Dalej.)

V teh spominih sem se peljal ob levi strani mimo Izašega, kjer mi je moj prijatelj pokazal onstran trga na griču velik spominik iz kamna in brona, postavljen padlim vojakom obeh strank! — Tako smo vozili med lepim poljem, malimi griči, vinogradi in gozdidi v Gödöllö, kamor smo dospeli z nagličem v $\frac{3}{4}$ ure. Z velike postaje smo se naravnost podali peš proti cesarskemu gradu, ki je pa od postaje oddaljen pol ure. Toda sprehajališče do tje je kaj prijetno, nasadi raznih dreves in lepi, obsežni pa ravni travniki kinčajo ves obširen okraj, v katerem živé tudi jeleni; kajti gozd je dolg nad dve uri in enako proštran na vse strani. Kinč trga Gödöllö, kamor je pokojna cesarica, posebna dobrotnica tega kraja, tako rada zahajala in se šetalila po tem obširnem parku, je grad, po katerem se tudi trg tako imenuje, Gödöllö. Ta grad sred krasnih nasadov je bil lastnina nekega ogerskega bogataša Grasalkovića, pa ga je kupila ogerska država, ter ga je poklonila kot

vezilo ali podarilo ljubljeni vladarski dvorici ob njunem kronanju 1867. — Ker ni bilo zdaj našega cesarja in kralja v tamošnjem gradu, — bival je ta čas v Išelj-nu na Avstrijskem, — je bilo lahko dobiti dovoljenje od nadzorništva obiskati in ogledati si ves grad z ogromnimi konjskimi hlevi vred.

Kot mojima dobrima tovaršema v uniformah ("egyenruha" mažarski, Uniform) nam je sam nadzornik razkazal ves grad, česar hodniki so zlo svetli; vse kraljeve sobane so bolj priprosto, pa dokaj okusno opravljene. Spominjam se pa še samo na to, da je vtakneno v zidovju hodnikov vse polno jelenovih glav in rogovja razne starosti in ena velika glava mèrjasca, kar je vse sam cesar-kralj ustrelil, kakor nam je pripovedoval nadzornik Madžar, ki je pa govoril dobro tudi nemščino. Potem nam je nadzornik krasnih konjskih hlevov, ki imajo prostora za 300—400 dvornih konj, vse to razkazal; ali konja ni bilo tam sedaj nobenega, ker jih je imel cesar-kralj seboj v Išelj-nu, kakor nam je pravil isti Mažar pristen tudi po obrazu in rujavi barvi pa černih laséh. Da je treba o taki priliki tudi ségniti v žep po „borravalój“ ali „bakšiš“, to je itak povsod navada na

Ogerskem. Ko smo vse bolj mimogredje ogledali, smo se podali v trg Gödöllö, ki pa je zlo raztresen med velikimi drevesi, da ga ni videti, razun od blizu posamezne snažne hiše. Šli smo tudi peš ven iz trga v tisto občinsko ozemlje, kjer so hvaležni prebivalci istega trga napravili svoji dobrotljivi kraljici krasen bronjen spomenik.

Kraljica Elizabeta (Erzsébet kyrályné) stoji v naravni velikosti na marmornem stojalu, obrnena proti trgu in gradu Gödöllö, s solnčenikom in s šopom cvetlic v rokah. Blizu kipa je tudi mala iz kamna postavljena piramida za razgled po vsej bližnji okolici. Pod piramido je varovala neka hišina — (dekl) Mažarka 5—6 lepih otrok obojega spola, ki so bili ravno kar pojuzinali, sir, kruh in nekaj sadja. Ko je moj prijatelj vprašal hišino, kdo so ti otroci, je brž odgovorila, da so vse Židovi neke rodbine in veleposestnika v Gödöllö. Torej povsod Židovi-Abrahamoviči, kamor se obrneš! — Ko smo si tudi to precej obširno in lepo z drevoredi za šetanje opravljeno ozemlje ogledali, smo korakali po drugi strani zopet v bližnji 20 minut oddaljeni Gödöllö, kterega pa radi visokih dreves ni bilo nič videti ter smo morali vprašati

nekega 14 letnega dečka, kteremu steza ali pot pelje tja, da nam jo je pokazal. Bil je bos, v belih (prtenih) širokih gačah, kakor jih nosijo Mažari in zlo zgovoren. Ker se nam je tudi že želodec oglašil, sli smo v bližnji mažarski „Etterem“, (gostilno) kjer so natakarji umeli tudi nemščino radi mnogih ptujev, ki semkaj zahajajo. Mažarska kuhinja se mi je tu in v Peštu dopadala; je pa podobna bolj francoski, le da mora biti več „paprike“ zraven. Rađ bi bil šel pogledati $\frac{1}{2}$ ure oddaljeno selo Besnyö, kjer stoji kapucinski samostan, pa ni bilo časa za to! — Da imajo č. o. kapucini in frančiškani tudi vsak svojo cerkev in samostan v Pešti, se razume samo ob sebi.

Slišal sem pa, da obojim bi bilo treba zdaj neke „reformacije!“ Ker je bilo pa že kesno in se je mračilo, smo se ob „Ave Marii“ podali na postajo, razktere smo se peljali s poštnim vlakom v Pešto, kamor smo dospeli srečno ravno v eni uri, ob 9. zvečer v naše lepo stanovanje. Da smo se tudi po poti menili o raznih rečeh svojega stanu in poklica, to je umevno. Sopotnik in stotnik, po rodu Nemec, me je vprašal tudi, koliko imamo mi duhovni na Primorskem letne plače?! Ko sem mu povedal, da redna

Sklenilo se je nadalje, da se nakupi za zidanje novega šoškega poslopja v Solkanu zemljišče gospe udove Doljakove. Nadalje se je sklenilo, da se ustanovi v Vertovinu nova šola. Gospej nadučiteljevi udovi Amaliji Komavli i se je dovolila podpora 420 K. Imenovanje za Vel. Žablje se je odložilo.

Zdaj pa si misli vsaki svojo! — Čez dva meseca je pozivljalo več duhnikov s tolminskega okraja dr. Tuma, naj trditev, da je „duhovščina tolminskega okraja ljudem grozila z večnim pogubljenjem, — ako ne volijo g. Klavžarja“, ali dokaže ali pa javno prekliče. V slučaju, da tega ne stori, imeli ga bodo za nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, ki ni vreden naslova: „deželni pošlanec.“

Dr. Tuma se temu pozivu ni odzval, ampak molči in molči. Zaradi tega pa naj si misli o tem molku — vsaki svojo!

Uravnavna Grajsčeka. — Da bi se preprečila kaka nesreča, začeli so uravnavati potok Grajsček pri njegovem izvirku, še predno je dotočni zakon, katerega je sklenil naš deželni zbor, zadobil najvišje potrjenje. Zdaj dela tam kakih 40 delavcev pod vodstvom gozdnega komisarja Obereignerja. Ker je kraj, kjer se to delo vrši, preoddaljen od hiš, napravili so tam barake.

Vabilo k občnemu zboru „Hranilnice in posojilnice v Čepovanu“, ki bode dne 13. aprila t. l. ob 3 urah poldne v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Odobritev računov, 2. Volitev načelstva, 3. Morebitni predlogi.

V Čepovanu, 1. aprila 1902.
J. Rejec, načelnik.

Hranilica in posojilnica v Cerknem je imela prometa v mesecu marcu t. l. 99.617 kron 23 vin; in sicer dohodkov K 54.972,25, izdatkov pa K 44.644,98. Prejete hranilne vloge K 16.407,94, izplačane hranilne vloge K 12.997,67. Dana posojila K 7424—, vrnena posojila pa K 2140—.

Hranilica in posojilnica v Skriljah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, bode imela svoj II. letni občni zbor v nedeljo dne 13. aprila ob 3. uri popoludne v društveni sobi v Skriljah s sledenim dnevnim redom: 1. poročilo načelstva; 2. poročilo nadzorstva; 3. potrjenje računa za l. 1901; 4. volitev načelstva in nadzorstva; 5. morebitni predlogi in nasveti. Za slučaj, da ne pride zadostno število udov, se sklice drugi občni zbor ravno isti dan ob 4. uri popoldan. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Preuravnava topničarstva. — Ker se bode ustanovila pri vsakem vojnem koru — in teh je v Avstriji 15 — po jedna divizija baterij havbic, treba bode napraviti tudi 15 municipijskih parkov in 15 kadrov skladisč za rezervo. Ako se vzame, da bode za vse to treba 270 havbic in 1140 vozov za municijo, stal bode ves za to potreben material 6.200.000 K, kajti jedna havbica stane 15.000 K a jeden sam municipijski voz 4000 K. Samo streljivo bode stalno pol milijona kron.

Tržaška garnizija se pomnoži z 47. polkom. V Gorico pride mesto njega bržkone lovski bataljon št. 8 iz Trbiža, tje pa bataljon 17. pešpolka iz Celovca. Misli se tudi na stalno namestitev konjeništa v Trstu. Obenem se govori o premestitvi poveljstva 28. pehotne divizije iz Ljubljane v Trst.

List „Avanti!“ v Trstu je suspendiran od vlade, ker je baje kritiziral vladno postopanje o zadnjih dogodkih v Trstu. Hkrat s prenehanjem „Avantija“ je hotela neka politična družba izdati drug ital. list z imenom „Sole“ („Solnce“), ki bi bil nasprotnik „Avantijev“. To nakanlo pa je preprečil lastnik „Avantijev“ Rihard Camber, ki prične 6. t. m. izdajati drug list mesto susp. „Avantja“ pod imenom „Il Sole“ in ki bo pisan v „Avantijevi“ smeri.

Otvoritev železnične proge Trst-Buje na lokalni železnici Trst-Poreč. — Dne 1. t. m. je bila otvorjena proga od Trsta do Buj v Istri. Za zdaj bosta vozila po tej progi dva mešana vlaka po sledilečem redu: Prvi vlak odhaja iz Trsta ob 9:50 zjutraj, drugi pa ob 7:10 uri zvečer. Pri bo prihaja v Buje ob 1:15 uri popoludne, drugi pa ob 10:20 uri zvečer. — Iz Buj bo odhajal prvi vlak ob 5:05 uri zjutraj in bo prihaja v Trst ob 8:30 uri zj., drugi pa bo odhajal iz Buj ob 3. uri pop. in bo prihaja v Trst ob 6:10 zvečer.

Potovanje ministrov. — Železnički minister dr. Wittek in poljedelski minister Giovaneli potujeta te dni po Dalmaciji. Obiskala sta Zadar, Šibenik in Splet. Namen temu potovanju je zboljšanje kmetijstva in železniške zveze v Dalmaciji.

Stavka na Reki. — Tudi na Reki so začeli skoro vsi delavci štrajkat. Podvod tej stavki so dali težaki in vozniki v prosti luki, ker so baje preslabo plačani. Njim so se pridružili tudi delavci raznih tovarn in obrtnih podjetij, to pa ne toliko iz lastne potrebe ali da bi od dotočnih podjetij tudi za se zahtevali povišanje plače, marveč iz solidarnosti, kakor se je to zgodilo v Trstu in da bi s tem podpirali zahteve težakov in voznikov. Na južnem kolodvoru stoji vse polno vagonov, polnih raznega blaga in nikogar da bi razkladal. Velikih nemirov dozdaj še ni bilo, le sem ter tija je bilo pobitih nekaj okénj. Vojaštro in policija sta zasedla razne dele mesta. Trg. zbornica se je v imenu trgovcev pritožila in zahteva od vodstva javnih skladisč, da z boljša plačo težakom in voznikom. Vodstvo je pripravljeno zvišati plače po 30 od sto; za slučaj pa, da bi se štrajkujoči ne zadovoljili s tem, potem hoče vodstvo poklicati delavcev z dežele. — Pri parobrodnom društvu „Adria“ so kurjači tudi odpovedali svojo službo. Vodstvo te družbe pozivlje kurjače, naj takoj nastopijo svojo službo, sicer jim žuga, da jih nadomesti s kurjači vojne mornarice.

Nemški shod v Celju se je vršil 28. m. m. zvečer. Shod je sklical „Deutscher Verein“. Pommer je postal na shod brzjavko: „Nieder mit der windischen Trutzburg“. Na shodu so upili med govorom dr. Negrijevem: Ven z „lex Stallner!“ Govor Negrijev je temeljil v znamenju: „aut-aut“. Negrije klical: „Sufi je tisti med Nemci, ki sedaj ne pograbi za orožje“. Govoril je tudi znani urednik Ambroschitsch, ki je dejal, da je dolžnost nemške ljudske stranke pričeti, z najstrožjo opozicijo in da se Nemci več ne ozirajo na vladine obljube. Ko je govornik omenjal nemških katoliških poslancev, tulili so zborovalci „Los von Rom!“ Dr. Mravlaj je dejal, kakor pravi „Grazer Tagblatt“: „V bodoče nimamo z državnimi potrebami nič opraviti, ako avstrijska državna oblika ostane ali ne, nam je odslej vseeno. Mi poznamo v bodoče le ljudske potrebe, a nobenih državnih potreb več“. Ob teh besedah se je pričelo ropotanje in zopetno tuljenje. Govornik je dejal, da ne kliče: „Heil den Hohenzollern“, pa tu li ne „Heil Habsburg“, ampak „Heil dem deutschen Volke!“ Sprejela se je resolucija, v kateri se poudarja ogroženje, kakor tudi, da je vsako približanje k vladni nemogoče in ki pozivajo nemške poslance, da „razzaljeni časti nemškega naroda“ dobe zadoščenja.

Avstrijske srednje šole. — Ves proračun za srednje šole znaša letos 21.660.434 kron ter se je od lani povečal za 901.717 kron. Gimnazije stanejo državo 14.615.624 kron, realke pa 6.887.070; drugo gre za knjižnice, podpore in drugo. Srednjih šol je v Avstriji 322, in sicer 215 gimnazij ter 107 realk. Nemci inačo 178 srednjih šol, Čehi 81, Poljaki 35, druge so italijanske, rusinske in slovene. Slovenci nimamo nobene slovenske srednje šole. Stevilo učencev na srednjih šolah znaša letos 109.800.

Shod učiteljev gluhonemih. — Dne 1. t. m. se je vršil na Dunaju shod avstrijskih učiteljev gluhonemih. Na tem shodu so bile sprejete te-le resolucije: 1. da se ustanovi pri naučnem ministerstvu poseben oddelok za te šole; 2. v vsaki deželi naj se napravi poseben zavod za gluhoneme in v ta zavod naj se vsprejmejo vsi gluhonemi otroci in sicer za čas, v katerem so otroci po splošni šolski postavi obvezani obiskovati šolo; 3. država naj ustanovi posebno učiteljišče za učitelje gluhonemih; 4. učitelji gluhonemih naj se uvrstijo glede plače med učitelje meščanskih šol, nahajajočih se v glavnih deželnih mestih, a službenega doba naj se skrči od 40 na 35 let.

„Dom in Svet“ st. 4 prinosa sledi: vsebino: Nesrečno zlato! Povest. Spisal Bogdan Vened. (Dalje.) Zadehtelo mi je. Zložil Silvin Sardenko. Mož na strehi. Burka iz našega kraja. Spisal Podgoričan. Roma la santa. Zložil M. O. Na odru življenja. Drama v štirih dejanjih. Spisal Anton Medved. (Konec.) Prišla je Vesna. Zložila Ljudmila. V zračnih višinah. Črtice o zrakoplovstvu. Spisal I. Z. Trtje in povrte. Zložil Anton Medved. On ni več tisti kot nekdaj! Zložil Silvin Sardenko. Akyilejska cerkev med Slovenci. Zgodovinska študija. Spisal dr. Jožef Gruden. (Dalje.) Dve novi igri na slovenskem odrnu. Dr. E. L. in —j—. Stokrat mi pozdravljen hodi! Zložil Anton Medved. Od Save do Bospora. Potopisni spomini. Napisal Ivan Knific. (Dalje.) Academia Philo-Harmonicorum v Ljubljani. Ob dvestoletnici (1702—1902), spisal Viktor Steska. Nagelj vene deklici. Zložil Silvin Sardenko. Kako prezimujejo metulji? Pri-

hueta. Spisal F. S. Finžgar. — Književnost: Slovenska književnost: Marjetice. Uvod v biblijske zgodbe Nove Zaveze. Stoletna Pratika. — Hrvatska književnost: Knjige „Pedagogijskega književnega zborna“ za leta 1901. Uz obalu Adrie. Zemljopisna obuka u nižini in višini puščim skolama. Pedagoška enciklopedija. — Češka književnost: Moje divadelni tolalky. Nejnovješji písničky. Strnska Venkov. — Iz drugih književnosti: Taras Bulba. Die Literaturen des Ostens in Eiazeldarstellungen. — To in ono: Naše slike. † Kardinal dr. Jakob Missia. Slovenske vzporednice na celjski gimnaziji. Domača umetnost. Vilharjeva nova opera „Ivanjska kraljica“. Hrvatski slikar Vlaho Bukovac. Češki slikar Alojzij Kalvoda. Jakob Cišinsky. „Ottw slownik naučny“. Češki skladatelj Kovačović. Razvoj gospodarske šolstva na Češkem. O staropoljskem ljudskem gledališču. Antoni Popiel. Boleslav Biegas. Nove struje. Nasprotovo mej Poljaki in Malorusi. Ukrainsko pesništvo. Kijevska „Akademija“. Ukrainski pisatelj Kropivnickij. Nikolaj Vasiljevič Gogolj. Zukovskij o umetnosti. Aleksej Potéhin. Ruska cerkev. Viktor Hugo. Matilda Serao. Filippo Marchetti. Kaj Nemci najrajši čitajo? Srečne pesmi. Bizantstvo v znanosti. — Šah na platnicah. — Slike: Stropna slika v Lukenském gradu pri Prečini. Fot K. Ceč. Resurrexit! Kip Thorwaldsenov. On je spet tisti kot nekdaj! Risal Fr. Dobnikar. Od Save do Bospora. Carigrad: Juksek-Kaldrym (Strme ulice), na lev Galatski stolp, stran 228; Hamal (prenavljalec tovorov) v Carigradu, 229. Pogled na Carigrad iz Zlatega roga 232; Carigrad: Visoka vrata, 233. Vinjete. Naš novi tenor. † Kardinal dr. Jakob Missia. N. V. Gogolj. Viktor Hugo.

Izkaz darovalcev podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju za l. 1901/2. Premil. g. dr. Mihail Napotnik, knez in škof lev. (držveni ustanovnik in častni član društva) kakor vsako leto tudi letos 20 K; hranilno in posojilno društvo v Ptiju 880 K; velerodni gg.: dr. Mirko Ploj, dvorni svetnik in drž. poslanec izroči po g. Jak. Puklu od društva „Slovenije“ podarjeni ostanek od one svote, katero je nabral g. dr. Ploj med jugoslov. poslance za stroške omenjenega društva, ob priliki delovanja za vse vseučilišče v Ljubljani 80 K; Anton pl. Jučić, c. kr. polkovnik v p. v Celju 50 K; Viljem Pfeifer, ustanovnik in častni član, drž. posl. in pos. v Krškem 50 K; Josip Stritar, c. kr. prof. v p. 10 K; Anton Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. vlad. svetnik v p. 20 K; Vladimir Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. dvorni svetnik 12 K; dr. Anton Primožič, c. kr. prof. 20 K; Matevž Trnovec, c. kr. najviš. sod. svet. 20 K; dr. Janko Babnik, c. kr. ministerijalni tajnik 20 K; Josip Premrou, c. kr. kontrolor pošt. hran. 12 K; dr. J. Mantuani, c. kr. aman. dvorne knjiž. 6 K; Peter Hlačar, žel. ur. 6 K; Ivan Ilc, c. kr. polic. svet. 6 K; dr. Božidar Stegu, c. kr. sodni pristav 10 K; Alojzij Vavpotič, c. kr. pošt. kontrolor 4 K; Jakob Urbanija, c. kr. pošt. kontrolor 6 K; Fr. Naval, c. kr. dvorni pevec 10 K, vsi na Dunaju. Dr. Martin Travner, c. kr. dež. sod. svet. 10 K; Josip Perko, žel. višji oficijal v p. 6 K; Anton Aškerc, urednik „Ljublj. Zvona“ 5 K; Jakob Zupančič, gimn. suplent 10 K; Makso Pleteršnik, c. kr. gimn. prof. v p. 10 K; dr. Valentín Krisper, odvetnik 20 K; Štefan Klun, pos. 4 K v Ljubljani; Matija Hočevar v Velikih Laščah 6 K; dr. Josip Barle, c. kr. notar v Kozjem 5 K; Ivan Arh, c. nadoskrbnik v Pragi 6 K; Anton Globočnik, Železnični 5 K; Josip Milavec, c. kr. major v 89. pešp. Lubaczov 3 K 50 v. in po „Slov. Nar.“ 2 K 50 v.; Evgen pl. Trbušovič, c. kr. sodn. prist. Višnja gora 5 K; dr. Fr. Jurčela, odvetnik v Ptiju 10 K; gdč. Milka Pirnat, učiteljica in Alojzija Kunej, pos. 10 K; dr. I. Rudolf, odvetnik 10 K in Martin Ogorevc 10 K v Konjicah; A. Mladič, c. kr. sod. prist., dr. Oton Papež, sod. pristav v Postojni po 5 K; Ivan Krašovec, c. kr. sod. v p. 6 K; dr. Josip Unterlugauer, vlad. svetnik in glavni zdravnik v Gradcu 20 K; Andrej Žumer, c. kr. šol. nadzornik, Kranj 5 K; Mihail Vošnjak, inžener in velepos. v Gorici 10 K; Bogomil Vošnjak, jurist v Pragi 5 K; Bož. Stiftar, ces. rus. prof. v Kalugi 5 K; po g. drž. posl. Vilj. Pfeifer poslala neimenovana pa znana dobrotnica 40 K; dr. N. Schmirmaut, zdrav. Rajhenburg 10 K; dr. R. Pipus, odv. 6 K in posojilnica v Mariboru 80 K; sl. odbor akad. veselice v Novem mestu (po g. Šukljeju) 34 K 80 v.; sl. posojilnica v Cirknici 20 K; sl. slov. klub v Celovcu 10 K; sl. posojilnica Stari trg pri Ložu (po „Sloveniji“) 100 K; sl. pos. v Makalah 30 K; sl. kmetska posojilnica na Vrhniku 30 K; sl. pos. na Vranskem in v Framu po 20 K; gdč. Kalči Sušnik v Brežicah 26 K. — Za toliko blagih da-

zahvalo. Dalje sprejema darove društ. blagajnik g. dr. Šeshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju I, Singerstrasse 7.

Češka „Matica šolska“, ki na Češkem izvršuje isto delo, kakor na Slovenskem „Družba sv. Cirila in Metoda“, je imela dn. 23. sušča Pragi svoj občeni zbor. Društvo vzdržuje 5 srednjih šol, 51 ljudskih šol, 44 otroških varovališč in otroških vrtec, dalje daje vladni doneske za 3 gimnazije in 1 realko, in podpira še 35 otroških vrtec ter ljudskih in obrtnih šol. Pet srednjih in 23 ljudskih šol, katere je ustanovila „Matica“, je prevzela država v svojo upravo. Za vzdržavanje šol je izdala „Matica“ lani 551.198 kron. Posnemanja vredno!

Velikonemščina proti Slovencem. — V Monakovem na Bavarskem se snuje „Centralstelle für die deutschen Auslandschulen“. Za Celje je iz Nemčije z zadnjih letih prišlo 16 000 mark. V pripravljalni odbor zgoraj omenjenega društva so v Monakovem izvoljeni tudi višji častniki.

Knežja dvojčka Windischgrätz se nahaja sedaj v Jeruzalemu. Od tu se vrneta knez Windischgrätz in soprogna nazaj v Kairo, kjer ostaneta do srede aprila. Potem nastopita potovanje v domovino preko Neapolja in Rima, kjer ostaneta več dni in bota sprejeta tudi pri papežu. Pričetkom maja prideta na Dunaj, kjer se bota mudila kakih 14 dni.

Sarajevoški nadškof dr. Stradler je bil dne 2. t. m. v avdijenci pri sv. Očetu v Rimu.

Občinski sodniki — konjski tatovi. — Lepe razmere vladajo na Ogrskem. V Aradskem okraju je orožništvo naletelo na tolico konjskih tatov, ki so gnali konje po cesti. Orožniki so pripeljali tatove v Arad, kjer se je pokazalo, da sta med tatovi tudi dva občinska sodnika iz okolice.

Slovaško društvo v Moskvi, ki je poslalo poslanec vit. Javorskemu 200 rubljev za žrtve vrešenske afere, je sklenilo po vzgledu Čehov in Poljakov tudi v Rusiji pričeti z bojkotom proti uvažanju nemškega blaga.

Spreten tat. — Francoski poslanik v Petersburgu marki Montebello in veliki knez Vladimir sta se nedavno pogovarjala o prekanjenih pariških tatovih. Knez je ponudil stavo, da se tudi v Petersburgu najde talent, ki bo poslanika pri največji paznosti okradel. Drugi dan je priedil knez veliko pojedino, kateri je povabil poslanika; obenem pa je poslal k policiji po „najboljšega“ zepnega tatu, ki so ga baš imeli v zaporu. Preoblečeno ga v livrejo ter mu obljubi knez svobodo, ako okrade poslanika prav spremno. Poslanika pa se vpraša knez, kaj ima vrednostnega pri sebi in naj na svojo zlato uro posebno pazi. Že med obedom vpraša knez poslanika, koliko je ura, na kar ta poseže v žep ter izvleče — repo na verižici. Brž poseže v drugi žep, pa tudi tukaj ni zlate tobačnice. Vrh tega sta mu manjkala s prstov dva prstana. Knez pokliče navideznega služabnika, naj vrne poslaniku izmužnjene stvari. Toda kako se zacudi, ko

jih podpirali. Slovani bi imeli večino. V očigled vsemu temu naj bi se Nemci nobene stranke ne dali voditi od veleizdajskih Vsenemcev, ker s tem si škodujo le sami. Le potom mirnega pogajanja se reši parlament in ustava.

Češki državni poslanec umrl.

Te dni je umrl v Marzilji češki državni poslanec Hořica, ki je zastopal v državnem zboru mesto Příbram. Bil je po poklici časnikar. Porodil se je 28. julij 1859 v Brnu, kjer je absoluiral realko; potem je obiskaval kadetne šole v Brnu in Trstu. Kasneje pa je postal storudnik pri raznih čeških listih. Od leta 1890 bil je član uredništva „Narodni Listy“. Spisal je tudi več čeških novel. Izvoljen je bil državnim poslancem leta 1897. Bil je član mladočeškega kluba. V poslanski zbornici je opravljal službo tajnika.

Trozveza in trg. pogodbe.

Nemški list „Post“ pravi, da je podaljšanje trozveze že gotova stvar. Ni se pa še doseglo soglasja glede sklepanja novih trg. pogodb. Ali isti list misli, da se bodo tudi v tem pogledu odstranile težave ki ovirajo sklepanje teh pogodb med Avstrijo, Italijo in Nemčijo.

Rusi proti Vsenemcem.

Vsled nastopanja Vsenemcev našem drž. zboru, s katerim se je proslavljala pruska vladarska hiša Hohenzollernov, je vse rusko časopisje zelo ogorčeno ter obsoja omenjeni nastop avstrijskih Vsenemcev kot v analih avstrijskega parlamentarnega življenja nekaj nečuvenega. „Novoje Vremja“ pravi, da se v senemška prizadevanja odlikujejo v prvi vrsti po brezmejni surovosti in nečuveni predznosti in obsoja brezbrinjnost avstrijsko mislečih strank, ki se niso skoraj nič gaule proti takemu nastopu izdajice. „Novosti“ pravijo da se ne sme več dalje trpeti da Avstro-Ogersko vodi politika v Berolinu.

Nova pruska nasilstva.

Iz Vrešna se poroča da se Nemci še niso naveličali preganjati poljskih otrok v šolah. Tako so prisiliti 40 otrok, da morajo obiskovati še jedno leto šolo, če tudi so pre topili že 14. leto in niso po postavi primorani več hodiči v šolo.

Turčija oborožuje.

Iz Garigrada se poroča, da Turčija mobilizira 170 bataljonov.

Bulgarija in Makedonija.

Vsled korakov, ki sta jih storila zastopnika Avstro-Ogrske in Rusije, je obljubil bolgarski ministerski predsednik Danew, da bo odredil vse potrebno, da se na bolgarsko-turški meji ne ponove več taki dogodki, kakor so se pojavljali v zadnjem času. Izjavil pa je obenem, da so vseh nemirov v Makedoniji in ob meji kriva le turška oblastva. Bulgarija bo v polni meri storila svojo dolžnost, vendar pa ne more prevzeti nikake odgovornosti za slučaj, če bo turška vlada pošljala nove čete v Makedonijo. V tem slučaju bi bila Bulgarija prisiljena storiti korake, ki bi se lahko napačno tolmačili. Ravno vsled tega pa želi Danew, da poda o tej zadevi ustna pojasnila v Petrogradu.

Vojna v južni Afriki.

„Mirovna pogajanja“ mej Buri in Angleži so zdaj na površju in poročila o njih postajajo glasnejša nego pa o vojni sami. Glasom izjav nizozemskega minis-

plača kakor tudi pokojnina znaša 600—700 gl., ni hotel tega po nikakem verovati, marveč je rekel, da bi mi to veroval, ako bi h tisti številki dodal še eno „0“, (ničlo!) ali da saj manj kot 3.000 gl. nimamo, in kako da moremo z manjšo plačo izhajati! Ko sem mu to na kratko razložil, da živimo skromno in tudi da (kakor katoliški duhovni) nimamo družine, še le po tem mi je, pa le dvoumno veroval, zmigajoč z glavo. Kaj bi rekel na to pisec „o žegnani bisagi“?

Drugi ali 6. in 7. dan pa sem sklenil še nektere druge znamenitosti si ogledati, akoravno sta bila telo in duh že zlo utrujena od tolikih najrazličnejših utisov in spominov, tako da sem že zelel kmalu odpotovati, akoravno me je moj dobri prijatelj zadrževal, kolikor je mogel. Toda tudi jaz sem čutil resnico pregovora, „da vsak še tako lepi ples utrdi človeka, da se ga naveliča!“ Najbolj pa me je mamil ta vedni dnevni in ponočni ropot in šunder, da sem bil kmalu sit vse lepote mažarske stolice in njenih spomina vrednih znamenitosti, o katerih še nekaj za slovo prihodnjič spregovorim. Blagohotni čitatelj „Gorice“ pa naj ima z menoj potrpljenje! Vendar pa se mi je bilo od tako vzornega prijatelja zlo težko ločiti.

terskega predsednika Kuypera so Angleži v tako neprijetnem položaju, da bi zelo radi sklenili z Buri količkaj časten mir. Pri vsem tem pa Angleži še vedno nočajo popustiti od svojih zahtev, da jim ostane vsaj protektorat nad burskim republikama dasi bi že radi povrnili vso Burom storjeno škodo na imetu. Seveda mrtvih Burov ne morejo več k življenju obuditi.

A Krüger je za mir jedino pod pogojem da se povrne Burom popolna neodvisnost, sicer se nadaljuje boj do zadnjega. S tem pa Angležem ni nič pomagano, kajti oni so že davno prepričani da v guerrilla-bojih ne bodo nikdar kos Burom. Mnogo važnosti se pripisuje pogajanjem med Schalk Burgerjem in Kitchenerjem in vlačna na obeh straneh upanje, da se sklene mir, ki bode ugoden za obojestranske koristi. Le za popolnoma časten mir bi bil pridobiti tudi Krüger.

Listi poročajo zopet o novem porazu Angležke vojske. Pred kakimi širimi tedni se je vršila v zahodnem delu kapske kolonije večja bitka. V noči od 5. do 6. marca so močni burski oddelki napadli čete polkovnika Dorana in jih popolnoma porazili. Angleži so moralni pustiti na bojišču vse vozove. Doran sam in 11. mož je ubitih, 30 ranjenih.

Najnovejša poročila govore v novem porazu Angležev pri Lichtenburgu. Burska poveljnika Delarey in Kemp sta napadla v tem kraju Angleže in je bilo ubitih 400 Angležev in vse polno zanjenih.

Domače in razne novice.

Pogreb kardinala Missije. — Tako slavnostnega pogreba še ni videla Gorica, kakor je bil pogreb kardinala dr. Missije, knezonadškofa goriškega, preteklo sredo dne 2. t. m.

V naslednjem podamo svojim čitaljem kar najtočneje poročilo o tem pogrebu, kakor se je vršil.

Že na predvečer pogreba je prišlo v Gorico polno ljudstva iz raznih krajev naše dežele, iz Furlanije in od drugod, zlasti s Kranjskega. Čez noč pa so pripeljali vlaki še večjo množico udeležnikov, zadnji vlak z udeležniki je prispel ob poludevetih zjutraj.

V ranih urah 2. t. m. že je zadobil naše mesto poseben značaj. Po ulicah in trgih so se zbirali ljudje v gručah in se resno pogovarjali. Posebno mnogo je bilo videti duhovščine. Raz okenj po krajih, koder je imel iti sprevod, so se razobesale črne zastave in drugi znaki žalovanja. Svetilke so bile obvešene s črno belim florom. Čim bolj se je bližala deveta ura, tem več se je zbiralo ljudi na Travniku in okoli škofije. Ob deveti uri zapojo vse zvonovi in sprevod se je začel pomikati iz pred nadškofiske palače čez Travnik in skozi Rašel proti stolni cerkvi.

Najprej so šla razna sirotiča in šolski zavodi, razne bratovščine, društva, zastopniki del. društev, člani vseučiliščnega društva „Danica“ in „Zarja“ s slov. trakovi; za temi mestna godba, vojaška godba, deško semenišče, redovniki, (okoli 60) duhovščina iz raznih škofij, goriške, ljubljanske, tržaške, lavantinske in drugih (okoli 300 duhovnikov) v roketih, za tem stolni kapitelj in rakev visokega pokojnika. Rakev je bila odprta, tako da se je videjo mrlja popolnoma.

Rakev so nosili preč. gospodje: župnik Kranjec iz Šmarje, župnik Ziač na Placuti, kurat Rojec iz Bilj, vikarji: Pahor iz Kronberga, Simon Kos iz Opatjesela in Miha Štrukelj iz Soče.

Pogreb je vodil najstarejši škof monsignor dr. Flapp iz Poreča. Žejnem so bili škofije: iz Ljubljane dr. Jeglič, iz Celovca dr. Khan in s Krka dr. Mahnič, benediktinski opat iz Tanzenberga na Koščekem, prošt Elbert iz Novegamesta ter kapitularni vikar gorški prošt Jordan. Za rakivo neposredno so bili sorodniki Nj. Eminencije in osebje nadškofiske kancelarie; zastopnik Nj. Veličanstva cesarja veliki dvorni maršal grof Cziraky, Nj. ekscelenca c. kr. namestnik grof Gočs, dvorni dostojanstveniki, deželnega glavarja namestnik dr. Gregorčič z deželnim odborom in deželnozborskimi poslanci, državni poslanci, vojaški dostojanstveniki, župan goriškega mesta, razni politični, sodni, finančni, poštni, uradni gozdne direkcije, profesorji raznih šol in drugi uradniki; udje odvetniške zbornice, udje trgovske in obrtne zbornice, udje zdravniške zbornice, veterani, meščani, razne ženske bratovščine, razne ženske ljudske šole, gojenke ženskih zavodov, sirotiče itd.

Pogreba so se udežili tudi kanoniki iz Ljubljane, Trsta, Poreča, Krka in Gradca, deželnih in državnih poslanci ter zastopniki raznih društev s Kranjskega in ogromna množica ljudstva iz vseh krajev. Pri po-

postavljenem po vseh ulicah, koder se je pomikal sprevod in za katerim je stalo nagnjeno gledajoče občinstvo. Stolna cerkev je bila vsa blečena v črno in pred uhodom se je nahajal visok črn baldahin. Ko je dospel sprevod v cerkev, položili so rakev na visok katafalk. Škof Flapp je na to daroval slovesno sv. mašo za kardinala. Po sv. maši je imel č. g. dr. Faidutti slavnostni govor, v katerem je opisoval življenje in delovanje Nj. Eminencije. Glede tega govora moramo pač opaziti, da se nam je jako čudno zdelo, kako da je prišlo do tega, da se je držal ta govor s am o v italijanskem jeziku, ko je pač neovrgljiva resnica, da je bil pokojni kardinal in nadškof višji dušni pastir v deželi, v kateri živi dve tretjini Slovencev ter le jedna tretjina Italijanov in je bilo tudi v cerkvi navzočih udeležencev pogreba večje število Slovencev nego drugih narodnosti! Po našem mnenju je torej tako neumestno, da se nas Slovence tudi pri takih prilikah žali in sicer od strani, od katere bi bilo to najmanje pričakovati in še zlasti zaradi tega, kar to ni odgovarjalo intencijam pokojnikovim.

Po opravljenih cerkvenih molitvah in obredih zaprli so rakev ter jo položili na črni mrtvaški voz, v katerem so bili vpreženi štirje konji. Sprevod se je pomikal iz cerkve po isti poti proti Katerinijevem trgu.

Od Goriščeka dalje je spremjal sprevod stolni župnik monsgr. dr. Frančišek Sedelj v spremstvu druge duhovščine. Na solkanski meji pri mitnici je pričakovalo krsto solkansko starešinstvo z županom g. Mozetičem. Pod hribom so dvignili krsto s paradvnega voza ter jo položili na poseben voz, ki služi v ta namen, da na njem mrlje prevažajo na sv. Goro. Za krsto so šli sorodniki, nekaj duhovnikov in množica pripristega slovenskega naroda, ki jih molila glasno za pokojnika. Za sprevodom so se vozili še nekateri zlasti cerkveni dostojanstveniki, med njimi sta bila tudi knezoškof ljubljanski dr. J. Glič in celovski dr. Kahn. Ko je sprevod dospel na vrh sv. Gore, so mu prišli na proti varuh božjepotnega svetišča oo. franciškani, na čelu jih o. Kalist Medič. Ko so krsto prenesli v cerkev, jo je blagoslovil pater Kalist. Potem so se zbrali mnogi duhovniki v sakristiji. Mej že imenovanimi so bili tudi prošt Frühwirt od sv. Križi iz Grada, opat Oliventancev s Tanzenbergom na Koroškem, prošt Elbert iz Novega mesta, kanonik baron Oer iz Grada, prof. dr. Lesar, župnik Karlin iz Smlednika, beneficijat Strupi i. t. d. Bili so tam tudi državni poslanci Pošte, Šusteršič in več drugih. Mej tem so krsto zakapili. Na to pristopi v krsti ljubljanski knezoškof z obilno asistencijo. Po odpetem „Libero“ in blagoslovljenju sprevodovi ljubljanski knezoškof kratek a prisrčen govor v slovenskem jeziku ter se poslovi v svojem in v imenu navzočih v jako gulinjivih besedah od pokojnika. Na to so položili krsto v rakovo grofa Coroninija. Grob je v svetišču Matere Božje. Na plošči, ki bo pokrivala rakev, bo vrezan priprist križ. Napis, ki bo na plošči, si je blagi pokojnik sam napravil in se glasi: „Cardinalis Jacobus Missia“. — Opomniti moramo, da je prišlo iz gorskih vasi vse polno ljudstva na sv. Goro pričakovati sprevod.

Podatki hočemo še nekoliko črtic iz življenja Njega Eminencije kardinala Missie:

Rojstni hiši Njega Eminencije pravijo „pri Mislovih“ na Moti v županiji sv. Križa na murskem polju poleg Ljutomerja. Beseda Missia izvira iz besede: misli. V narečju govore v onem kraju ljudje mesto: jaz sem misil, jaz sem misia. Da je to res, dokazuje ime: pri Mislovih.

Njega Eminencije starejši brat Anton je bil tudi duhovnik. Ko je le-ta pel let 1842. novo sv. mašo, naročali so mu starši, da mora skrbeti za svojega mladletnega brata Jakoba, da tudi on kdaj kot mašnik stopi pred altarjem.

Ko je bil Jakob star devet let, pokosi la mu je smrt ljubega očeta in poslej je vzel vso skrb zanj njegov starejši brat-duhovnik Anton. V šolo je hodil malo Jakob najprej v Kapeli, potem v Radgoni in v Mariboru. Kot gimnazijec je bil sprejet v deško semenišče v Gradiču, kjer je z odliko zvršil gimnazijo. Bil je resen in ljubezničiv dijak, katerega so vsi sošolci radi odličnega napredovanja in lepega obnašanja visoko cenili. Še kot dijak se je bil tedajnemu graškemu škofu Attemsu tako prikupil, da ga je jemal k sebi na počitnice.

Ravno predno je stopil v bogoslovno, umrla mu je ljuba mati. Potem je bil jedno leto bogoslovec v Gradiču, od koder so ga sprejeli v „Col-

mudil šest let in postal doktor bogoslovja. Leta 1864 se je vrnil v domovino.

Najprej je služil kot prefekt v deškem semenišču v Gradiču. Potem je bil 14 let tajnik graškega ordinarijata in dvorni kaplan kneza in škofa Zwergerja in 8 let kancelar. V tem času je objavil zelo temeljiti spis o kongru s podpisom: Martin. To delo je bilo zelo temeljito in se je visoko cenilo. L. 1879. je postal stolni kanonik in pet let pozneje, kakor smo že zadnji poročali, škof ljubljanski.

Ko je bil še deluoč na graškem ordinarijatu, obolel je na pljučah. Zdravil se je prišel v Gorico. Stanoval je v hiši tik škofije, kjer so bili jezuitje, prav tik spalnice, kjer je zdaj umrl. Dobro goriško podnebje je zdravilno vplivalo na bolna pljuča, katere so se mu srečno zacetila.

Naj omenimo še, da je bil pokojni kardinal vsestranski izobražen. Poleg slovenčine in nemščine je bil zmožen v pismu in govoru še latinskega, italijanskega in francoskega jezika. Avstrijski škofje so ga v vseh težavnih cerkveno političnih vprašanjih prašali za svet. Bil je tajnik škofovskega odbora za prirejanja škofovskih konferenc.

Pokojni kardinal dr. Missia, podpiratelj cerkvene glasbe. — Kakor je znano, bil je pokojni kardinal tudi muzikalno tako izobražen in je posebno rad podpiral skladatelje cerkvenih glasbenih umotvorov.

Leta 1898 je naš znani skladatelj g. Danilo Fajgelj poklonil pokojnemu mašo „Veni sponsa Christi“. Na to je skladatelj dobil od pok. kardinala tole lastnoročno pisano pismo:

Blagorodni gospod!

Prosim, ne zamerite mi, da Vam na Vaše cenjeno pismo z dnem 19. okt. t. l. odgovorim še le danes. Naj me izgovarja veliko dela, ki še, zlasti proti koncu leta, vedno bolj in bolj narašča.

Ako mi hočete dedicirati vposlano mi mašo, me bode to le veselilo, tembolj, ker ste mi že zdavaj znani kot vnet in dober cerkven skladatelj, ki je med Slovenci po vsej pravici na najboljšem glasu, in kateremu moremo želite to, da bi še nas mogel dolgo razveseljeval s svojimi lepimi skladbami.

Za rokopis maša, ki ste ga priložili Svojemu pismu, se Vam prav srčno zahvaljujem ter Vas prosim, da blagovolite tudi Vi vsprejeti priloga mojega pisma, ki si Vam jo usojam poslati kot majhen pripomoček za izdajo omenjene maše v „Cerkvenem Glasbeniku“ bodisi drugače.

Z odličnim spoštovanjem

Gorica, dne 26. dec. 1898.

† Jakob,

knezo-nadškof.

Maša je potem izšla leta 1900 pod naslovom: „Eminentissimo ac reverendissimo Domino, Domino Cardinali Doctori Jacobo Missia, Principi et Archiepiscopo Goriciensi etc. Missa „Veni sponsa Christi“.

stilo. Kurator zavoda izjavlja, da je zavod imel na leto 100.000 mark izgube. To vseučilišče je bilo namenjeno onim ženskam, ki so se hotele posvetiti zdravniškemu poklicu, a bilo jih je malo, ki bi se za študije resno zanimale.

Kitajska plačuje vojno odškodnino. — Te dni je kitajska izplačala povrjenikom velevlasti že tretji rok vojne odškodnine v znesku 1,800.000 tačkov.

Umorjeni misijonarji. — Kakor vsako leto poroča tudi zdaj francoski list „Les Missions Catholique“ o številu umorjenih misijonarjev l. 1900. v raznih delih sveta. To je, žal, veliko! Znaša 171, med temi 9 škofov in 162 drugih duhovnikov! Štirje škofovi so bili Francozzi, trije Italijani, dva iz drugih dežel. Jeden teh je bil živ sežgan! Tri italijanske škofe so Kinezi razsekali. Jeden duhovnik je bil živ zakopan, dva sta zgorela v cerkvi z vso truno vernikov, ki je bila pri sv. maši! Drugi so bili na razne načine umorjeni.

Sest hotelov v plamenu. — V okraju „Atlantic City“ v mestu New York, kjer se nahajajo največji hoteli, nastal je požar. V kratkem času je bilo v ognju sest hotelov, ki so do tak pogoreli. Gasiti ni bilo mogoče, ker je preveč veter pihal.

Novice od raznih strani sveta. — V New Yorku je umrl milijonar Charles Vroadwey Rouss. Pred 10 leti je oslepel. Razpisal je en milijon dolarjev nagrade tistemu, kdor mu da zopet vid, a zaman, ostal je slep. — Na železniški postaji Brest-Litowsk so našli v železniškem vozlu prvega razreda udušenega dva meseca starega otroka. Zavit je bil v ogrinjalu, v katerem je bila všita grofovška krona. V dotočnem vozlu sta se vozili dve elegantni gospodični, ki ste pa izginili. — Deveturni delavnik dobé vsa ruska državna podjetja. — Praški krvnik je obesil 26. m. m. delavca Chortinka, ki je meseca decembra l. l. umoril svoje starše. Chortink je bil predložen v pomilovanje, potem pa je začel dolžati umora svojega stranca, kar se je dokazalo kot neresnično. Vsled tega je sodni dvor ulogo za pomilovanje preklical. — Na angleškem dvoru je noslanje postal zopet moderno. Kralj Edvard je straten nosiljač. — V Utrera v Andaluziji na Španskem je padala te dni toča, težka pol funta. Toča je čevlj visoko pokrila zemljo. Več streh se je zrušilo. Dva otroka je toča ubila. — V Karkovem je ruska policija prišla na sled tajni revolucionarni tiskarni, ki je bila skrita v vseučilišču. — 17 milijonov šolskih otrok brez šolskega pouka se nahaja po najnovejši statistiki v Rusiji. — Turški sultan se hoče umoriti; zmiraj ima samomorilne misli. Morajo ga vedno čuvati.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 210—
" Sandomingo	270—	290—
" Java . . .	260—	280—
" Portorico . . .	270—	290—
" Ceylon . . .	360—	380—
Slakdor . . .	86 50	90—
Špeh . . .	120—	150—
Petrolj v sodu . . .	34—	—
" zaboju . . .	11 60	12—
Maslo surovo . . .	150—	160—
" kuhano . . .	200—	220—
Otrobi debele . . .	10 60	12 20
" drobne . . .	10—	11 20
Turšica nova . . .	12 80	14 40
" za hrano . . .	12 40	13—
Oves . . .	17—	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 33 60,	št. 1 K 32 80,	št. 2 K 32—
" 3 " 31 20,	" 4 " 30 80,	" 5 " 30—
		št. 6 K 29—

„Krojaška zadruga“, vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici,

Gosposka ulica hiš. štev. 7.

VELIKA ZALOGA

vsakovrstnega manufakturnega blaga za ženske in moške obleke, za vsak stan in vsak letni čas v največji izberi, kakor: sukno, platno, prtenino, Chiffon, oksfort, srovico, vsakovrstne preproge, zavesne, namizne prte; nadalje vsakovrstno perilo, srajce. Jäger itd. itd.

Vse po najnižjih cenah.
Cene so stalne brez pogajanja.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga vsakovrstnega trdega in mehkega koroškega in kranjskega lesa ter pohištva, rakev (trug), vinskih posod, stiskalnice za vino in sadje vsake velikosti, kakor tudi kratkočasnih iger slovenskih „Marijanie“ t. j. ličnih in trpežnih miz iz trdega lesu, ki imajo znotraj tro- ali širidelno kegljišče z vrtenci in kegljavično blagajno po najnovejši sestavi, za krčmarje, zasebnike itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica, priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in tako nizke cene.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8 priporoča

priprava bela in črna vina iz vrapčevih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterinskih vino in gradišč.

Dostavlja na dom in razposilja po železnicu na vse kraje avstro-egerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

„Narodna Tiskarna“ v Gorici ulica Vetturini 9.

Ilijada.

Povest slov. mladini.

Prosto po Homerju pripoveduje

ANDREJ KRAGELJ.

S tolmačem važnejših osebnih imen ter obsega 273 stranij.

CENA:

1 K 40 vin., po pošti 20 vin. več. Vezana v platno 2 kroni, ozroma 2 kroni 20 vin.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Gorici, pri knjigotržcih Pallichu v Gorici na Travniku, pri Schwentnerju v Ljubljani in Florijanu v Kranju.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. štev. 25.

(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlón, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu isterško in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/4 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidarsič & Valenčič v Il. Bistrici. Zvezenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlinu v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razposilja v zaboljkih najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

Ivan Bednařík

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici ulica Vetturini št. 3.

Gostilna

Vinarskega in sadjarskega društva za Brda'

v Gorc, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz društvene klefi, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živino in dvorišče za krogjanje. Za obilen obisk se toplo priporoča svojim rojakom

Anton Gerbec,
gostilničar.

Ravnokar je izšla v „Narodni Tiskarni“ knjižica:

TRI IGRE

za žensko mladino.

Prosto poslovenil

E. Klavžar.

Knjižica se dobiva v „Narodni Tiskarni“ v Gorici, ulica Vetturini 9, in pri knjigotržcu Pallichu v Gorici na Travniku mehko vezana po 40 vin. po pošti 3 vin več.

Lepa priložnost!! Radi pozne zimske sezone, prodajam sledeče zimsko blago

po lastni ceni

Volneno in bombažasto Jaeger perilo za dame, gospode in otroke. Volnene in bombažaste rokavice „ „ „ „ „ Volnene in bombažaste nogovice „ „ „ „ „ Čevlje za dom „ „ „ „ „ Volnene šerpe in rute. Kožuhaste ovratnike. Čepice za otroke.

I. Zornik v Gorici,

Gosposka ulica št. 7.

Edina slovenska zaloga vseh potrebščin za dame in gospode, gg. šivilje in krojače.

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako padena dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po posti prejemjan ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelgersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiskar „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Jezni Ahileji.

Za glasovanjem za dispozicijski zaklad — kompromis! Tako so torej napredni poslanci kranjski srečno prekoračili že drugo točko preko skupnega slovenskega narodnega programa po poti samosvoje politike kot — jezni politični Ahileji. Kot taki so glasovali iz klubovanja proti obema slovanskim izključujujočima jih skupinama za dispozicijski zaklad in kot taki priporočajo zdaj kompromis štajerskim Slovencem glede celjske gimnazije z onimi Nemci, ki nočejo nič drugega, nego zatrepi štajerskim Slovencem vsaki kulturni zavod. Ta kompromis naj bi temeljil v tem, da se štajerski Slovenci odreko svoji pridobljeni zmagi proti Stürghovi resoluciji, do katere so jim pripomogli vsi pravi slovanski rodoljubi v parlamentu, in se umaknejo s svojo gimnazijo iz Celja v kako drugo naselbino na Spodnjem Štajerskem n. pr. v trgu Žalec.

Nasvet, ki ga je dal štajerskim Slovencem „Slov. Narod“ v svoji 68. letosnji številki, bi zaslužil, da se mu ne izkazuje toliko časti, da se o njem razpravlja, kajti znano je, od kod izvirajo izvestni skoki, ki jih zagrešuje skupina slovenskih naprednjakov ali temveč njen pravi inspirator v Ljubljani, dr. Tavčar. Vredno je le omeniti, česa so zmožni ljudje iz jeze, ker se jih je, morda po njihovi zaslugi, izključilo iz skupnosti narodnih prvoroditeljev.

Misel, katero je hotel „Slovenski Narod“ vcepliti štajerskim Slovencem, ni sicer nič novega med — našimi političnimi nasprotniki. Oni so jo že neštevilnokrat premlevali. Nemci so glede celjskih slovenskih paralelk že večkrat podharjali, naj bi se premestile v Žalec ali kam drugam, le v Celju, tej „nemški trdnjav“ naj bi ne bile, da ne bi kazile „samonemškega značaja“ te „stare nemške trdnjavice“. Jednako štajerskim Nemcem obnašajo se tudi Nemci na Češkem in Moravskem. Tudi oni hočejo večja mesta zá se, kot trdnjave pangermanizma in svetujojo Čehom, naj svoje kulturne zavode premestijo v kake zakotne nasel-

bine. In kaj! Ali niso prav taki naši ljubi prijatelji Italijani? Ali niso tudi oni hoteli, da se premesti hrvatska gimnazija iz Pazina kum na Kastavčino ali v kako drugo ittersko gnezdo, le v Pazinu naj bi ne smela biti! In še nedavno smo slišali, kako so se naši goriški prijatelji izražali, da oni sicer niso zoper samostojno slovensko gimnazijo na Goriškem, ampak ista bi za božjo voljo ne smela biti v Gorici, marveč kje v Ajdovščini ali v Tolminu, dasi jim je kmalu na to zagodel — občinski svet gradičanski, da ne smatra za upravičeno, da se italijanska gimnazija ustanovi v Gorici, ki ni italijansko mesto. In kako je s Trstom! Ali ne odrivajo Italijani ondi slovenskih šol na periferijo mesta, dasi v mestu samem stalno prebiva nad 40 000 Slovencev?

Ta ideja je torej že stara zviača naših političnih nasprotnikov, „Slov. Narod“ si jo je le pri njih izposodil. S tem pa je tudi pokazal, da Slovencev, ki se oklepa takih idej, ni rodoljub, marveč narodov neprijatelj. „Narod“ piše, da Nemci ne bodo mirovali in da bodo še nadalje napadali celjske slovenske paralelke, katere potem takem nikakor niso zagotovljene. Da Nemci ne bodo mirovali, to je že znano, saj jih gre za to, da sploh zatro Slovane. Kako malo pa so oni sami za kak kompromis v prilog Slovencem, to so naravnost povedali v svojih glasilih, ko so rekli, da ni govora o kakem kompromisu prej, da se slovenske paralelke umaknejo iz Celja. No, ko bi se umaknile, potem pa bi sploh ne bilo nobenega govora več, marveč smeiali bi se umikajočim se Slovencem v pest. Pa Nemci tudi drugače odklanjajo kompromis, ker smatrajo za njih narodne časti nevredno, da ista postani bago, za katero se baranta. In kar smatrajo Nemci za nevredno, to naj bi smatrali za vredno Slovenci! Kaj tacega zahtevati zamore le oni, ki mu je sreča svojega naroda deveta brig!

Štajerski Slovenci jasno vedo, da bi slovenska gimnazija nikjer ne veselovala kakor ravno v Celju, ker ni v nobenem kraju za njen obstanek tolifik

živiljenjskih pogojev. To vedo tudi Nemci, zato se zaganjajo vanjo, to pa vedo tudi genjalni politiki okoli — kratkočasnega „Slov. Naroda“ in baš zaradi tega je neumestna njihova hudočušna primera glede ustanovitve slovenskega vseučilišča v Ljubljani ali v Trstu. Vprašanje slov. vseučilišča je pač vse nekaj drugega nego slovenska nižja gimnazija za Spodnje Štajerje. Pogoji za obstanek slov. vseučilišča so ugodni jednakov v Ljubljani kakor v Trstu za vse južne Slovane, dočim je slov. gimnazija za Štaj. Slovence izključno lokalnega pomena. Ako bi se Slovenci iz Celja umaknili, so izgubljeni, jednakov kakor je izgubljena vojna četa, katera se začne umikati. To pa bi bila po tako težki zmagi zanje tudi prava sramota.

In to bi jim hoteli nakopati politiki okoli „Naroda“? Na tem se pač pozna njihovo kopito.

Kaj naj si vsaki trezni rodoljub še po vrhu misli o ljudeh, ki so pred časom z manušenjem poudarjali skupnost vseh Slovencev v narodni borbi, a so danes obrnili hrbet tej skupnosti, pač pa bojni šeit proti združenim bojevnikom za naše svete pravice! Naj ne poudarjajo važnosti svojih „novih političnih idej“, ker noben pameten človek ne veruje v njihovo resnost, mavec ve, da to delajo vse le iz nagnjivosti zaradi znanega parlamentarnega dogodka, kakor so že opetovano sami dali razumeti! In kapricam „jeznih političnih Ahilejev“ naj se naposled žrtvujejo naše narodne pridobitve? Kam za božjo voljo pa pride, ako bo vsaki med nami tiral svoje zasebno politiko? Po tej poti pride, pač kmalu na isti cilj, katerega nam želē in se zanj trudijo naši smrtni sovražniki!

Politični pregled.

Državni zbor.

Poslanska zbornica se snide zopet dne 8. t. m.

Ministerska posvetovanja.

Te dni so se vršila na Dunaju skupna ministarska posvetovanja in so se jih udeležili ministri obeh državnih polovic. Poleg skupnega proračuna, ki se

Ogerskem. Ko smo vse bolj mimogredě ogledali, smo se podali v trg Gödöllő, ki pa je zlo raztresen med velikimi drevesi, da ga ni videti, razun od blizu posamezne snažne hiše. Šli smo tudi peš ven iz trga v tisto občinsko ozemlje, kjer so hvaležni prebivalci istega trga napravili svoji dobrotljivi kraljici krasen broneni spomenik.

Kraljica Elizabeta (Erzsébet kyrályné) stoji v naravnvi velikosti na marmornem stojalu, obrnena proti trgu in gradu Gödöllő, s solnčnikom in s šopom vjetlic v rokah. Blizu kipa je tudi mala iz kamnja postavljena piramida za razgled po vsej bližnji okolici. Pod piramido je varovala neka hišina — (dekla) Mažarka 5—6 lepih otrok obojega spola, ki so bili ravnvo kar pojuznali, sir, kruh in nekaj sadja. Ko je moj prijatelj vprašal hišino, kdo so ti otroci, je brž odgovorila, da so vsi Židovi neke rodbine in veleposestnika v Gödöllő. Torej povsod Židovi-Abrahamoviči, kamor se obrneš! — Ko smo si tudi to precej obširno in lepo z drevoredi za šetanje opravljeno ozemlje ogledali, smo korakali po drugi strani zopet v bližnji 20 minut oddaljeni Gödöllő, kjer smo morali vprašati

Uredništvo in upravnštvo se nahaja v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini b. št. 9.

Dopise je nastaviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo „Gorice“. Oglaši se računajo po pettvrstih in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

LISTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihaeljev. — 1902.)
(Dalje.)

V teh spominih sem se peljal ob lev strani mimo Izašega, kjer mi je moj prijatelj pokazal onstran trga na griču velik spominek iz kamna in brona, postavljen padlim vojakom obeh strank! — Tako smo vozili med lepim poljem, malimi griči, vinogradi in gozdovi v Gödöllő, kamor smo dospeli z nagličem v $\frac{3}{4}$ ure. Z velike postaje smo se naravnost podali peš proti cesarskemu gradu, ki je pa od postaje oddaljen pol ure. Toda sprehajališče do tje je kaj prijetno, nasadi raznih dreves in lepi, obsežni pa ravni travniki kinčajo ves obširen okraj, v katerem živijo tudi jeleni; kajti gozd je dolg nad dve uri in enako prostran na vse strani. Kinč trga Gödöllő, kamor je pokojna cesarica, posebna dobrotnica tega kraja, tako rada zahajala in se štelala po tem obširnem parku, je grad, po katerem se tudi trg tako imenuje, Gödöllő. Ta grad sred krasnih nasadov je bil lastnina nekega ogerskega

nekega 14 letnega dečka, ktera steza ali pot pelje tja, da nam jo je pokazal. Bil je bos, v belih (prtenih) širokih gačah, kakor jih nosijo Mažari in zlo zgovoren. Ker se nam je tudi že želodec oglašil, šli smo v bližnji mažarski „Eterem“, (gostilno) kjer so natakarji umeli tudi nemščino radi mnogih ptujcev, ki semkaj zahajajo. Mažarska kuhinja se mi je tu in v Peštu dopadala; je pa podobna bolj francoski, le da mora biti več „paprike“ zraven. Rad bi bil šel pogledati $\frac{1}{2}$ ure oddaljeno selo Besnyő, kjer stoji kapucinski samostan, pa ni bilo časa za to! — Da imajo č. o. kapucini in frančiškani tudi vsak svojo cerkev in samostan v Pešti, se razume samo ob sebi.

Slišal sem pa, da obojim bi bilo treba zdaj neke „reformacije!“ Ker je bilo pa že kesno in se je mračilo, smo se ob „Ave Mariji“ podali na postajo, razktere smo se peljali s poštnim vlakom v Pešto, kamor smo dospeli srečno ravno v eni uri, ob 9. zvečer v naše lepo stanovanje. Da smo se tudi po poti menili o raznih rečeh svojega stanu in poklica, to je umevno. Sopotnik in stotnik, po rodu Nemeč, me je vprašal tudi, koliko piace? Ko sem mu povedal, da reuna

Sklenilo se je nadalje, da se nakupi za zidanje novega šoškega poslopja v Solkanu zemljische gospe udove Doljakove. Nadalje se je sklenilo, da se ustanovi v Vertovinu nova šola. Gospej nadučiteljevi udovi Amaliji Komavli se je dovolila podpora 420 K. Imenovanje za Vel. Žabje se je odložilo.

Zdaj pa si misli vsaki svojo! — Čez dva meseca je pozivljalo več duhovnikov s tolminskega okraja dr. Tuma, naj trditev, da je „duhovščina tolminskega okraja ljudem grozila z večnim pogubljenjem, — ako ne volijo g. Klavžarja“, ali dokaže ali pa javno prekliče. V slučaju, da tega ne stori, imeli ga bodo za nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, ki ni vreden naslova: „deželni poslanec“.

Dr. Tuma se temu pozivu ni odzval, ampak molči in molči. Zaradi tega pa naj si misli o tem molku — vsaki svojo!

Uravnava Grajsčeka. — Da bi se preprečila kaka nesreča, začeli so uravnnavati potok Grajsček pri njegovem izvirku, še predno je dotični zakon, katerega je sklenil naš deželni zbor, zadobil najvišje potrjenje. Zdaj dela tam kakih 40 delavcev pod vodstvom gozdnega komisarja Obereignerja. Ker je kraj, kjer se to delo vrši, preoddaljen od hiš, napravili so tam barake.

Vabilo k občnemu zboru „Hranilnice in posojilnice v Čepovanu“, ki bode dne 13. aprila t. l. ob 3 urah po poldne v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Odobritev računov, 2. Volitev načelstva, 3. Morebitni predlogi.

V Čepovanu, 1. aprila 1902.

J. Rejec, načelnik.

Hranilnica in posojilnica v Cerknem je imela prometa v mesecu marcu t. l. 99.617 krov 23 vin.; in sicer dohodkov K 54.972,5 izdatkov pa K 44.644,98. Prejete hranilne vloge K 16.407,94, izplačane hranilne vloge K 12.997,67. Dana posojila K 7424 —, vrnena posojila pa K 2140 —.

Hranilnica in posojilnica v Skrljah, registrirana zadruga z neomejeno zavezo, bode imela svoj II. letni občni zbor v nedeljo dne 13. aprila ob 3. uri popoludne v društveni sobi v Skrljah s sledenim dnevnim redom: 1. poročilo načelstva; 2. poročilo nadzorstva; 3. potrjenje računa za I. 1901; 4. volitev načelstva in nadzorstva; 5. morebitni predlogi in nasveti. Za slučaj, da ne pride zadostno število udov, se sklice drugi občni zbor ravno isti dan ob 4. uri po poldan. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Preuravnava topničarstva. — Ker se bode ustanovila pri vsakem vojnem koru — in teh je v Avstriji 15 — po jedna divizija baterij havbic, treba bode napraviti tudi 15 municipijskih parkov in 15 kadrov skladis za rezervo. Ako se vzame, da bode za vse to treba 270 havbic in 1140 vozov za municijo, stal bode ves za to potreben materijal 6.200.000 K, kajti jedna havbica stane 15.000 K a jeden sam municipijski voz 4000 K. Samo streljivo bode stalo pol milijona kron.

Tržaška garnizija se pomnoži z 47. polkom. V Gorico pride mesto njega bržkone lovski bataljon št. 8 iz Trbiža, tje pa bataljon 17. pešpolka iz Celovca. Misli se tudi na stalno namestitev konjeništva v Trstu. Obenem se govori o premestitvi poveljstva 28. pehotne divizije iz Ljubljane v Trst.

List „Avant“ v Trstu je suspendiran od vlade, ker je baje kritiziral vladno postopanje o zadnjih dogodkih v Trstu. Hkrat s prenehanjem „Avantija“ je hotela neka politična družba izdati drug ital. list z imenom „Sole“ („Solnce“), ki bi bil nasprotnik „Avantijev“. To nakanlo pa je preprečil lastnik „Avantijev“ Richard Camber, ki prične 6. t. m. izdajati drug list mesto susp. „Avantja“ pod imenom „Il Sole“ in ki bopisan v „Avantijevi“ smeri.

Otvoritev železnične proge Trst-Buje na lokalni železnici Trst-Poreč. — Dne 1. t. m. je bila otvorjena proga od Trsta do Buj v Istri. Za zdaj bosta vozila po tej progi dva mešana vlaka po sledenem redu: Prvi vlak odhaja iz Trsta ob 9:50 zjutraj, drugi pa ob 7:10 uri zvečer. Prvi bo prihajal v Buje ob 1:15 uri popoludne, drugi pa ob 10:20 uri zvečer. — Iz Buj bo odhajal prvi vlak ob 5:05 uri zjutraj in bo prihajal v Trst ob 8:30 uri zj., drugi pa bo odhajal iz Buj ob 3. uri pop. in bo prihajal v Trst ob 6:10 zvečer.

Potovanje ministrov. — Železnični minister dr. Wittek in poljedelski minister Giovanelli potujeta te dni po Dalmaciji. Obiskala sta Zadar, Šibenik in Split.

Stavka na Reki. — Tudi na Reki so začeli skoro vsi delavci štrajkati. Povod tej stavki so dali težaki in vozniki v prosti luki, ker so baje prestalo plačani. Njim so se pridružili tudi delavci raznih tovarn in obrtnih podjetij, to pa ne toliko iz lastne potrebe ali da bi od dotednih podjetij tudi za se zahtevali povišanje plače, marveč iz solidarnosti, kar se je to zgodilo v Trstu in da bi s tem podpirali zahteve težakov in voznikov. Na južnem kolodvoru stoji vse polno vagonov, polnih raznega blaga in ni nikogar da bi razkladal. Velikih nemirov dozdaj še ni bilo, le sem ter tja je bilo pobitih nekaj oken. Vojašto in policija sta zasedla razne dele mesta. Trg. zbornica se je v imenu trgovcev pritožila in zahteva od vodstva javnih skladis, da zboljša plačo težakov in voznikov. Vodstvo je pripravljeno zvišati plače po 30 od sto; za slučaj pa, da bi se štrajkajoči ne zadovoljili s tem, potem hoče vodstvo poklicati delavcev z dežele. — Pri parobrodnom društvu „Adria“ so kurjači tudi odpovedali svojo službo. Vodstvo te družbe pozivlje kurjače, naj takoj nastopijo svojo službo, sicer jim žuga, da jih nadomesti s kurjači vojne mornarice.

Nemški shod v Celju se je vrnil 28. m. m. zvečer. Shod je sklical „Deutscher Verein“. Pommer je poslal na shod brzjavko: „Nieder mit der windischen Trutzburg“. Na shodu so upili med govorom dr. Negrijevem: Ven z „lex Stallner!“ Govor Negrijev je temelj v znamenju: „aut-aut“. Negrijev klical: „Šuft je tisti med Nemci, ki sedaj ne pogradi za orožje“. Govoril je tudi znani urednik Ambroschitsch, ki je dejal, da je dolžnost nemške ljudske stranke pričeti, z najstrožjo opozicijo in da se Nemci več ne ozirajo na vladine obljuhe. Ko je govornik omenjal nemških katoliških poslancev, tulili so zborovalec „Los von Rom!“ Dr. Mravlag je dejal, kakor pravi „Grazer Tagblatt“: „V bodoče nimamo z državnimi potrebami nič opraviti, ako avstrijska državna oblika ostane ali ne, nam je odslj vseeno. Mi poznamo v bodoče le ljudske potrebe, a nobenih državnih potreb več“. Ob teh besedah se je pričelo rotopanje in zopetno tuljenje. Govornik je dejal, da ne kliče: „Heil den Hohenzollern“, pa tu li ne „Heil Habsburg“, ampak „Heil dem deutschen Volke!“ Sprejela se je resolucija, v kateri se povdinja ogroženje, kakor tudi, da je vsako približanje k vladu nemogoče in ki pozivajo nemške poslance, da „razzaljeni časti nemškega naroda“ dobe zadoščenja.

Avstrijske srednje šole. — Ves proračun za srednje šole znaša letos 21.660.434 krov ter se je od lani pomožil za 901.717 krov. Gimnazije stanejo državo 14.615.624 krov, realke pa 6.887.070; drugo gre za knjižnice, podpore in drugo. Srednjih šol je v Avstriji 322, in sicer 215 gimnazij ter 107 realk. Nemci imajo 178 srednjih šol, Čehi 81, Poljaki 35, druge so italijanske, rusinske in dvojezične. Slovenci nimamo nobene slovenske srednje šole. Število učencev na srednjih šolah znaša letos 109.800.

Shod učiteljev gluhenemih. — Dne 1. t. m. se je vrnil na Dunaju shod avstrijskih učiteljev gluhenemih. Na tem shodu so bile sprejete te-le resolucije: 1. da se ustanovi pri naučnem ministerstvu poseben oddelek za te šole; 2. v vsaki deželi naj se napravi poseben zavod za gluheneme in v ta zavod naj se vsprejmejo vsi gluhenemi otroci in sicer za čas, v katerem so otroci po splošni šolski postavi obvezani obiskovati šolo; 3. država naj ustanovi posebno učiteljske za učitelje gluhenemih; 4. učitelji gluhenemih naj se uvrstijo glede plače med učitelje meščanskih šol, nahajajočih se v glavnih deželnih mestih, a službena doba naj se skrči od 40 na 35 let.

„Dom in Svet“ št. 4 prinaša sledče vsebino: Nesrečno zlato! Povest. Spisal Bogdan Vened. (Dalje.) Zadehtelo mi je. Zložil Silvin Sardenko. Mož na strehi. Burka iz našega kraja. Spisal Podgoričan. Roma la Santa. Zložil M. O. Na odru življenja. Drama v štirih dejanjih. Spisal Anton Medved. (Konec.) Prišla je Vesna. Zložila Ljudmila. V zračnih višinah. Črtice o zrakoplovstvu. Spisal I. Z. Trtje in povrte. Zložil Anton Medved. On ni več tisti kot nekdaj! Zložil Silvin Sardenko. Akvilejska cerkev med Slovenci. Zgodovinska študija. Spisal dr. Jožef Gruden. (Dalje.) Dve novi igri na slovenskem odru. Dr. E. L. in —. Stokrat mi pozdravljen hodi! Zložil Anton Medved. Od Save do Bospora. Potopisni spomini. Napisal Ivan Knific. (Dalje.) „Academia Philo-Harmoniconum“ v Ljubljani. Ob dveletnici (1702—1902), spisal Viktor občil Mihejev. (Konec.) Veliki dan. Sil-

hueta. Spisal F. S. Finžgar. — Književnost: Slovenska književnost: Marjetice. Uvod v biblijske zgodbe Nove Zaveze. Stoletna Pratika. — Hrvatska književnost: Knjige „Pedagogijskega književnega zborna“ za leta 1901. Uz obalu Adrie. Zemljopisna obuka u niži in višim puščim školama. Pedagogijska enciklopédija. — Češka književnost: Moje divadelni touky. Nejnovješti pisnički. Strniška Venkov. — Iz drugih književnosti: Taras Bulba. Die Literaturen des Ostens in Einzeldarstellungen. — To in ono: Naše slike. † Kardinal dr. Jakob Missia. Slovenske vzprednice na celjski gimnaziji. Domača umetnost. Vilharjeva nova opera „Ivanjska kraljica“. Hrvatski slikar Vlaho Bukovac. Češki slikar Alojzij Kalvoda. Jakob Cišinsky. „Ottův slovník naučný“. Češki skladatelj Kovačović. Razvoj gospodarskega šolstva na Češkem. O staropoljskem ljudskem gledališču. Antoni Popiel. Boleslaw Biegas. Nove struje. Nasprotno mej. Poljaki in Malorusi. Ukrajinsko pesništvo. Kijevska „Akademija“. Ukrajinski pisatelj Kropivnickij. Nikolaj Vasiljevič Gogolj. Zukovskij o umetnosti. Aleksej Potéhin. Ruska cerkev. Viktor Hugo. Matilda Serao. Filippo Marchetti. Kaj Nemci najrajiči čitajo? Srečne pesmi. Bizantstvo v znanosti. — Sah na platnicah. — Slike: Stropna slika v Lukenjskem gradu pri Prečini. Fot. K. Ceč. Resurrexit! Kip Thorwaldsenov. On je spet tisti kot nekdaj! Risal Fr. Dobnikar. Od Save do Bospora. Carigrad: Jüksek-Kaldyrym (Strme ulice), na levu Galatski stolp. stran 228; Hamal (prenašavlec tovorov) v Carigradu, 229; Pogled na Carigrad iz Zlatega roga 232; Carigrad: Visoka vrata, 233 Vinjete. Naš novi tenor. † Kardinal dr. Jakob Missia. N. V. Gogolj. Viktor Hugo.

Izkaz darovalcev podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju za l. 1901/2. Premil. g. dr. Mihael Napotnik, knez in škof lav. (društveni ustanovnik in častni član družbe) kakor vsako leto tudi letos 20 K; hranilno in posojilno društvo v Ptiju 880 K; velerodni gg. dr. Mirko Ploj, dvorni svetnik in drž. poslanec izroči po g. Jak. Puklu od društva „Slovenije“ podarjeni ostanek od one svote, katero je nabral g. dr. Ploj med jugoslov. poslanci za stroške omenjenega društva, ob priliki delovanja za slov. vseučilišče v Ljubljani 80 K; Anton pl. Jučić, c. kr. polkovnik v p. v Celju 50 K; Viljem Pfeifer, ustanovnik in častni član, drž. posl. in pos. v Krškem 50 K; Josip Stritar, c. kr. prof. v p. 10 K; Anton Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. vlad. svetnik v p. 20 K; Vladimir Globočnik pl. Sorodolski, c. kr. dvorni svetnik 12 K; dr. Anton Primožič, c. kr. prof. 20 K; Matevž Trnovec, c. kr. najviš. sod. svet. 20 K; dr. Janko Babnik, c. kr. ministerijalni tajnik 20 K; Josip Premrou, c. kr. kontrolor pošt. hran. 12 K; dr. J. Mantuan, c. kr. aman. dvorne knjiž. 6 K; Peter Hlačar, žel. ur. 6 K; Ivan Ilc, c. kr. polic. svet. 6 K; dr. Božidar Stegu, c. kr. sodni pristav 10 K; Alojzij Vavpotič, c. kr. pošt. kontrolor 4 K; Jakob Urbanija, c. kr. pošt. kontrolor 6 K; Fr. Naval, c. kr. dvorni pevec 10 K, vsi na Dunaju. Dr. Martin Travner, c. kr. dež. sod. svet. 10 K; Josip Perko, žel. višji oficijal v p. 6 K; Anton Aškerc, urednik „Ljublj. Zvona“ 5 K; Jakob Zupančič, gimn. suplent 10 K; Makso Pleteršnik, c. kr. gimn. prof. v p. 10 K; dr. Valentín Krisper, odvetnik 20 K; Štefan Klun, pos. 4 K v Ljubljani; Matija Hočavar v Velikih Laščah 6 K; dr. Josip Barle, c. kr. notar v Kozjem 5 K; Ivan Arh, c. nadoskrbnik v Pragi 6 K; Anton Globočnik, Železničari 5 K; Josip Milavec, c. kr. major v 89. peš. Lubaczov 3 K 50 v. in po „Slov. Nar.“ 2 K 50 v.; Evgen pl. Trbuhočič, c. kr. sodn. pristav, Višnja gora 5 K; dr. Fr. Jurčela, odvetnik v Ptiju 10 K; gdje. Milka Pirnat, učiteljica in Alojzija Kunej, pos. 10 K; dr. I. Rudolf, odvetnik 10 K in Martin Ogorovec 10 K v Konjicah; A. Mladič, c. kr. sod. pristav, dr. Oton Papež, sod. pristav v Postojni po 5 K; Ivan Krašovec, c. kr. sod. v p. 6 K; dr. Josip Unterlugarer, vlad. svetnik in glavni zdravnik v Gradeu 20 K; Andrej Žumer, c. kr. šol. nadzornik, Kranj 5 K; Mihael Vošnjak, inženier in velepos. v Goriči 10 K; Bogomil Vošnjak, jurist v Pragi 5 K; Bož. Štiftar, ces. rus. prof. v Kalugi 5 K; po g. drž. posl. Vilj. Pfeiferju poslala neimenovana pa znana dobrotnica 40 K; dr. N. Schmirmaut, zdrav. Rajhenburg 10 K; dr. R. Pipuš, odv. 6 K in posojilnica v Mariboru 80 K; sl. odbor akad. veselice v Novem mestu (po g. Šukljeju) 34 K 80 v.; sl. posojilnica v Cirknici 20 K; sl. slov. klub v Celovcu 10 K; sl. posojilnica Stari trg pri Ložu (po „Sloveniji“) 100 K; sl. pos. v Makoleh 30 K; sl. kmetska posojilnica na Vrhni 30 K; sl. pos. na Vranskem in občil Mihejev. (Konec.) Veliki dan. Sil-

zahvalo. Dalje sprejema darove društva, blagajnik g. dr. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju I., Singerstrasse 7.

Slovensko bogoslužje v Istri. — Poroča se, da so v Rimu vnovič potrdili slovansko bogoslužje za krško ško-fijo.

Češka „Matica Šolska“, ki na Češkem izvršuje isto delo, kakor na Slovenskem „Družba sv. Cirila in Metoda“, je imela dn 23. sušča v Pragi svoj občni zbor. Društvo vzdržuje 5 srednjih šol, 51 ljudskih šol, 44 otroških varovališč in otroških vrtec, dalje daje vladu doneske za 3 gimnazije in 1 realko, in podpira še 35 otroških vrtec ter ljudskih obrtnih šol. Pet srednjih in 23 ljudskih šol, katere je ustanovila „Matica“, je prevzela država v svojo upravo. Za vzdržavanje šol je izdala „Matica“ lani 551.198 kron. Posnemanja vredno!

Velikonemčija proti Slovencem. — V Monakovem na Bavarskem se snuje „Centralstelle für die deutschen Auslandschulen“. Za Celje je iz Nemčije z zadnjih letih prišlo 16.000 mark. V pripravljalni odbor zgoraj omenjenega društva so v Monakovem izvoljeni tudi višji častniki:

Knežja dvojčka Windischgrätz se nahaja sedaj v Jeruzalemu. Od tu se vrneta knez Windischgrätz in soprogna nazaj v Kairo, kjer ostaneta do srede aprila. Potem nastopita potovanje v domovino preko Neapolja in Rima, kjer ostaneta več dni in botu sprejeta tudi pri papežu. Pričetkom maja prideta na Dunaj, kjer se bota mudila kakih 14 dni.

Sarajevoški nadškof dr. Stradler je bil dne 2. t. m. v avdijenci pri sv. Očetu v Rimu.

Občinski sodniki — konjski tatovi. — Lepe razmere vladajo na Ogrskem. V Aradskem okraju je orožništvo naletelo na tolico konjskih tatov, ki so gnali konje po cesti. Orožniki so pripeljali tatove v Arad, kjer se je pokazalo, da sta med tatovi tudi dva občinska sodnika iz okolice.

Slovensko društvo v Moskvi, ki je poslalo poslanca vit. Javorškemu 200 rubljev za žrtve vrešenske afere, je sklenilo po vzgledu Čehov in Poljakov tudi v Rusiji pričeti z bojkotom proti uvažanju nemškega blaga.

Spreten tat. — Francoski poslanik v Petersburgu marki Montebello in veliki knez Vladimir sta se nedavno pogovarjala o prekanjenih pariških tatovih. Knez je ponudil stavo, da se tudi v Petersburgu najde talent, ki bo poslanika pri največji paznosti okradel. Drugi dan je pripeljali knez veliko pojedino, ki kateri je povabil poslanika; obenem pa je postal k policiji po „najboljšega“ zepnega tatu, ki so ga baš imeli v zaporu. Preoblečeno ga v livrejo ter mu obljubi knez svobodo, ako okrade poslanika prav spremno. Poslanika pa se vpraša knez, kaj ima vrednostnega pri sebi in naj

jih podpirali. Slovani bi imeli večino. V očigled vsemu temu naj bi se Nemci nobene stranke ne dali voditi od veleizdajskih Vsenemcev, ker s tem si škodujo le sami. Le potom mirnega pogajanja se reši parlament in ustava.

Češki državni poslanec umrl.

Ta dni je umrl v Marzilji češki državni poslanec Hořica, ki je zastopal v državnem zboru mesto Příbram. Bil je po poklicu časnikar. Porodil se je 28. julij 1859 v Brnu, kjer je absoluiral realko; potem je obiskaval kadetne šole v Brnu in Trstu. Kasneje pa je postal sotrudnik pri raznih čeških listih. Od leta 1890 bil je član uredništva „Narodni Listy“. Spisal je tudi več čeških novel. Izvoljen je bil državnim poslancem leta 1897. Bil je član mladočeškega kluba. V poslanski zbornici je opravljal službo tajnika.

Trozveza in trg. pogodbe.

Nemški list „Post“ pravi, da je podaljšanje trozveze že gotova stvar. Ni se pa še doseglo soglasja glede sklepanja novih trg. pogodb. Ali isti list misli, da se bodo tudi v tem pogledu odstranile težave ki ovirajo sklepanje teh pogodb med Avstrijo, Italijo in Nemčijo.

Rusi proti Vsenemcem.

Vsled nastopanja Vsenemcev v našem drž. zboru, s katerim se je proslavljala pruska vladarska hiša Hohenzollernov, je vse rusko časopisje zelo ogorčeno ter obsoja omenjeni nastop avstrijskih Vsenemcev kot v analih avstrijskega parlamentarnega življenja nekaj nečuvenega. „Novoje Vremja“ pravi, da se v senemska prizadevanja odlikujejo v prvi vrsti po brezmejni surovosti in nečuveni prednosti in obsoja brezbrinjnost avstrijsko mislečih strank, ki se niso skoraj niti ganile proti takemu nastopu izdajic. „Novosti“ pravijo da se ne sme več dalje trpeti da Avstro-Ogersko vodi politika v Berolini.

Nova pruska nasilstva.

Iz Vrešna se poroča da se Nemci še niso naveličali preganjati poljskih otrok v šolah. Tako so prisilili 40 otrok, da morajo obiskovati še jedno leto šolo, četudi so pre-topili že 14. leto in niso po postavi primorani več hoditi v šolo.

Turčija oborožuje.

Iz Carigrada se poroča, da Turčija mobilizira 170 bataljonov.

Bulgarija in Makedonija.

Vsled korakov, ki sta jih storila zastopnika Avstro-Ogrske in Rusije, je obljubil bolgarski ministrski predsednik Danew, da bo odredil vse potrebno, da se na bolgarsko-turški meji ne ponove več taki dogodki, kakor so se pojavljali v zadnjem času. Izjavil pa je obenem, da so vse nemirov v Makedoniji in ob meji kriva le turška oblastva. Bulgarija bo v polni meri storila svojo dolžnost, vendar pa ne more prevzeti nikake odgovornosti za slučaj, če bo turška vlada posiljala nove cete v Makedonijo. V tem slučaju bi bila Bulgarija prisiljena storiti korake, ki bi se lahko napačno tolmačili. Ravno vsled tega pa želi Danew, da poda o tej zadevi ustna pojasnila v Petrogradu.

Vojna v južni Afriki.

„Mirovna pogajanja“ mej Buri in Angleži so zdaj na površju in poročila o njih postajajo glasnejša nego pa o vojni sami. Glasom izjav nizozemskega minis-

plača kakor tudi pokojnina znaša 600—700 gl., ni hotel tega po nikakem verovati, marveč je rekel, da bi mi to veroval, ako bi h tisti številki dodal še eno „0“, (ničlo) ali da saj manj kot 3.000 gld. nimamo, in kako da moremo z manjšo plačo izhajati! Ko sem mu to na kratko razložil, da živimo skromno in tudi da (kakor katoliški duhovni) nimamo družine, še le po tem mi je, pa le dvoumno veroval, zmigajoč z glavo. Kaj bi rekel na to pisec „o žegnani bisagi“?

Drugi ali 6. in 7. dan pa sem sklenil še nektere druge znamenitosti si ogledati, akoravno sta bila telo in duh že zlo utrujena od tolikih najrazličnejših utisov in spominov, tako da sem želel kmalu odpotovati, akoravno me je moj dobri prijatelj zadrževal, kolikor je mogel. Toda tudi jaz sem čutil resnico pregor, „da vsak še tako lepi ples utrdi človeka, da se ga naveliča!“ Najbolj pa me je mamil ta vedni dnevnini in ponočni ropot in šunder, da sem bil kmalu sit vse lepote mažarske stolice in njenih spomina vrednih znamenitosti, o katerih še nekaj za slovo prihodnjic spregovorim. Blaghotni čitatelj „Gorice“ pa naj ima z menoj

(Dalje prih.)

terskega predsednika Kuypera so Angleži v tako neprijetnem položaju, da bi zelo radi sklenili z Buri količkaj časten mir. Pri vsem tem pa Angleži še vedno nočajo popustiti od svojih zahtev, da jim ostane vsaj protektorat nad burskima republikama dasi bi že radi povrnili vso Burom storjeno škodo na imetju. Seveda mrtvih Burov ne morejo več k življenju obuditi.

A Krüger je za mir jedino pod pogojem da se povrne Burom popolna neodvisnost, sicer se nadaljuje boj do zadnjega. S tem pa Angležem ni nič pomagano, kajti oni so že davno prepričani da v guerilla-bojih ne bodo nikdar kos Burom. Mnogo važnosti se pripisuje pogajanjem med Schalk Burgerjem in Kitchenerjem in vladu na obeh straneh upanje, da se sklene mir, ki bode ugoden za obojestranske koristi. Le za popolnoma časten mir bi bil pridobiti tudi Krüger.

Listi poročajo zopet o novem porazu angleške vojske. Pred kakimi štirimi tedni se je vršila v zahodnem delu kapske kolonije večja bitka. V noči od 5. do 6. marca so močni burski oddelki napadli čete polkovnika Dorana in jih popolnoma porazili. Angleži so moralni pustiti na bojišču vse vozove. Doran sam in 11. mož je ubitih. 30 ranjenih.

Najnovejša poročila govore v novem porazu Angležev pri Lichtenburgu. Burska poveljnika Delarey in Kemp sta napadla v tem kraju Angleži in je bilo ubitih 400 Angležev in vse polno zanjenih.

Domače in razne novice.

Pogreb kardinala Missija. — Tako slavnostnega pogreba še ni videla Gorica, kakor je bil pogreb kardinala dr. Missija, knez nadškofa goriškega, preteklo sredo dne 2. t. m.

V naslednjem podamo svojim čitaljem kar najčenejše poročilo o tem pogrebu, kakor se je vršil.

Že na predvečer pogreba je prišlo v Gorico polno ljudstva iz raznih krajev naše dežele, iz Furlanije in od drugod, zlasti s Kranjskega. Čez noč pa so pripeljali vlaki še večjo množico udeležnikov, zadnji vlak z udeležniki je prispel ob poludevetih zjutraj.

V ranih urah 2. t. m. že je zadobilo naše mesto poseben značaj. Po ulicah in trgih so se zbirali ljudje v gručah in se resno pogovarjali. Posebno mnogo je bilo: videti duhovščine. Raz okenj po krajih, koder je imel iti sprevod, so se razobešale črne zaštave in drugi znaki žalovanja. Svetilke so bile obvezene s črno belim florom. Čim bolj se je bližala deveta ura, tem več se je zbiralo ljudi na Travniku in okoli škofije. Ob deveti uri zapojo vsi zvonovi in sprevod se je začel pomikati iz pred nadškofije palače čez Travnik in skozi Raštel proti stolni cerkvi.

Najprej so šla razna sirotišča in šolski zavodi, razne bratovščine, društva, zastopniki del. društev, člani vseučiliščnega društva „Danica“ in „Zarja“ s slov. trakovi; za temi mestna godba, vojaška godba, deško semenisce, redovniki, (okoli, 60) duhovščina iz raznih škofij, goriške, ljubljanske, tržaške, lavantske in drugih (okoli 300 duhovnikov) v roketih, za tem stolni kapitelj in rakev visokega pokojnika. Rakev je bila odprta, tako da se je videlo mrljica popolnoma.

Rakev so nosili preč. gospodje župnik Kranjec iz Šmarje, župnik Ziač na Placuti, kurat Rojec iz Bilja, vikarji: Pahor iz Kronberga, Simon Kos iz Opatjesele in Miha Štrukelj iz Soče.

Pogreb je vodil najstarejši škof monsignor dr. Flapp iz Poreča. Ž njim so bili škofije: iz Ljubljane dr. Jeglič, iz Celovca dr. Khan in s Krka dr. Mahnič, benediktinski opat iz Tanzenberga na Korščem, prošt Elbert iz Novega mesta ter kapitularni vikar gorški prošt Jordan. Za raktivno neposredno so bili sorodniki Nj. Eminencije in osebje nadškofije kancelarije; zastopnik Nj. Veličanstva cesarja veliki dvorni maršal grof Cziraky, Nj. ekscelence c. kr. namestnik grof Goess, dvorni dostojanstveniki, deželnega glavarja namestnik dr. Gregorčič z deželnim odborom in deželnoborskimi poslanci, državni poslanci, vojaški dostojanstveniki, župan goriškega mesta, razni politični, sodni, finančni, poštni, uradniki gozdne direkcije, predstojniki raznih šol in drugi uradniki; udje odvetniške zbornice, udje trgovske in obrtne zbornice, udje zdravniške zbornice, veterani, meščani, razne ženske bratovščine, razne ženske ljudske šole, gojenke ženskih zavodov, sirotišč itd.

Pogreba so se udežili tudi kanoniki iz Ljubljane, Trsta, Poreča, Krka in Gradca, deželni in državni poslanci ter zastopniki grebu je delalo vojaštvo špalir, ki je bilo

postavljeno po vseh ulicah, koder se je pomikal sprevod in za katerim je stalo nagnječeno gledajoče občinstvo. Stolna cerkev je bila vsa blečena v črno in pred uhodom se je nahajal visok črn baldahin. Ko je dospel sprevod v cerkev, položili so rakev na visok katafalk. Škof Flapp je na to daroval slovesno sv. mašo za kardinala. Po sv. maši je imel č. g. dr. Faidutti slavnostni govor, v katerem je opisoval življenje in delovanje Nj. Eminencije. Glede tega govora moramo pač opaziti, da se naprej je tako čudno zdeko, kako da je prišlo do tega, da se je držal ta govor s amom v italijanskem jeziku, ko je pač neovrgljiva resnica, da je bil pokojni kardinal in nadškof višji dušni pastir v deželi, v kateri živi dve tretjini Slovencev ter le jedna tretjina Italijanov in je bilo tudi v cerkvi navzočih udeležencev pogreba večje število Slovencev nego drugih narodnosti! Po našem mnenju je torej tako neumestno, da se nas Slovence tudi pri takih prilikah žali in sicer od strani, od katere bi bilo to najmanje pričakovati in še zlasti zaradi tega, kar to ni odgovarjalo intencijam pokojnikovim.

Po opravljenih cerkvenih molitvah in obredih zaprli so rakev ter jo položili na črni mrtvaški voz, v katerem so bili vpreženi štirje konji. Sprevd se je pomikal iz cerkve po isti poti proti Katerinijevem trgu.

Od Goriščeka dalje je spremljal sprevod stolni župnik monsgr. dr. Francišek Sedej v spremstvu druge duhovščine. Na solkanski meji pri mitnici je pričakovalo krsto solkansko starešinstvo z župonom g. Mozetičem. Pod hribom so dvignili krsto s paradnega voza ter jo položili na poseben voz, ki služi v ta namen, da na njem mrljice prevažajo na sv. Goro. Za krsto so šli sorodniki, nekaj duhovnikov in množica priprostega slovenskega naroda, ki je molila glasno za pokojnika. Za sprevodom so se vozili še nekateri zlasti cerkveni dostojanstveniki, med njimi sta bila tudi knezoškof ljubljanski dr. J. Glič in celovški dr. Kahu. Ko je sprevod dospel na vrh sv. Gore, so mu prišli na proti varuh božjepotnega svetišča oo. frančiškan, na čelu jih o. Kalist Medič. Ko so krsto prenesli v cerkev, jo je blagoslovil pater Kalist. Potem so se zbrali mnogi duhovniki v sakristiji. Meji že imenovanimi so bili tudi prošt Frühwirt od sv. Krvi iz Grada, opat Oliventancev s Tanzenbergom na Koroščem, prošt Elbert iz Novega mesta, kanonik baron Oer iz Grada, prof. dr. Lesar, župnik Karlin iz Smlednika, beneficijat Strupi in dr. Bili so tam tudi državni poslanci Povše, Šusteršič in več drugih. Meji tem so krsto zakapili. Na to pristopi h krsti ljubljanski knezoškof z obilno asistencijo. Po odpetem „Libero“ in blagoslovljenju sprevodovi ljubljanski knezoškof kratek je prisreni govor v slovenskem jeziku ter se poslovi v svojem in v imenu navzočih v jako ginaljivih besedah od pokojnika. Na to so položili krsto v rakvo grofa Coroninija. Grob je v svetišču Matere Božje. Na plošči, ki bo pokrivala rakev, bo vrezan priprost križ. Napis, ki bo na plošči, si je blagi pokojnik sam napravil in se glasi: „Cardinalis Jacobus Missia“. — Opomniti moramo, da je prišlo iz gorskih vasi vse polno ljudstva na sv. Goro pričakovati sprevod.

Podatki hočemo še nekoliko črtic iz življenja Njega Eminencije kardinala Missija:

Rojstni hiši Njega Eminencije pravijo „pri Mislovi“ na Moti v županiji sv. Kriza na murskem polju poleg Ljutomerja. Beseda Missia izvira iz besede: misli. V narečju govore v onem kraju ljudje mesto: jaz sem misil, jaz sem misia. Da je to res, dokazuje ime: pri Mislovi.

Njega Eminencije starejši brat Anton je bil tudi duhovnik. Ko je le-ta pel leta 1842. novo sv. mašo, naročali so mu starisci, da mora skrbeti za svojega mladoletnega bratca Jakoba, da tudi on kdaj kot mašnik stopi pred altarjem.

Ko je bil Jakob star devet let, pokosi la mu je smrt ljubega očeta in poslej je vzel vse skrb zanj njegov starejši brat duhovnik Anton. V šolo je hodil malo Jakob najprej v Kapeli, potem v Radgoni in v Mariboru. Kot gimnazijec je bil sprejet v deško semenišče v Gradcu, kjer je z odliko zvršil gimnazijo. Bil je resen in ljubezniv dijak, katerega so vsi sošolci radi odličnega napredovanja in lepega obnašanja visoko cenili. Še kot dijak se je bil tedajnemu graškemu škofu Attemsu tako prikupil, da ga je jemal k sebi na počitnice.

Ravno predno je stopil v bogoslovni, umrla mu je ljuba mati legium Germanicum v Rimu. Tam se je

mudil šest let in postal doktor bogoslovja. Leta 1864 se je vrnil v domovino.

Najprej je služil kot prefekt v deškem semenišču v Gradcu. Potem je bil 14 let tajnik graškega ordinarijata in dvorni kaplan kneza in škofa Zwergerja in 8 let kancelar. V tem času je objavil zelo temeljiti spis o kongru s podpisom: Martin. To delo je bilo zelo temeljito in se je visoko cenilo. L. 1879. je postal stolni kanonik in pet let pozneje, kakor smo že zadnjic poročali, škof ljubljanski.

Ko je bil še delujec na graškem ordinarijatu, obolel je na pljučah. Zdravil se je prišel v Gorico. Stanoval je v hiši tik škofije, kjer so bili jezuitje, prav tik spalnice, kjer je zdaj umrl. Dobro goriško podnebje je zdravilno vplivalo na bolna pljuča, katera so se mu srečno zacetila.

Naj omenimo še, da je bil pokojni kardinal vsestranski izobražen. Poleg slovensčine in nemščine je bil zmožen v pismu in govoru še latinskega, italijanskega in francoskega jezika. Avstrijski škofje so ga v vseh težavnih cerkveno političnih vprašanjih pršali za svet. Bil je tajnik škofovskega odbora za priejanja škofovskih konferenc.

Pokojni kardinal dr. Missia, podpiratelj cerkvene glasbe. — Kakor je znano, bil je pokojni kardinal tudi muzikalično, kako izobražen in je posebno rad podpiral skladatelje cerkvenih glasbenih umotvorov.

Leta 1898 je naš znani skladatelj g. Danilo Fajgelj poklonil pokojnemu mašo „Veni sponsa Christi“. Na to je skladatelj dobil od pok. kardinala tole lastnoročno pisano pismo:

Blagorodni gospod!

Prosim, ne zamerite mi, da Vam na Vaše cenjeno pismo z dne 19. okt. t. l. odgovorim še le danes. Naj me izgovarja veliko dela, ki še, zlasti proti koncu leta, vedno bolj in bolj narašča.

Ako mi hočete dedicirati vposlano mi mašo, me boste to le veselilo, tembolj, ker ste mi že zdavnej znani kot vnet in dober cerkven skladatelj, ki je med Slovenci po vsej pravici na najboljšem glasu, in kateremu moremo želite le to, da bi še nas mogel dolgo razveseljevati s svojimi lepimi skladbami.

Za rokopis maše, ki ste ga priložili Svojemu pismu, se Vam prav srčno zahvaljujem ter Vas prosim, da blagovolite tudi Vi vsprejeti priloga mojega pisma, ki si Vam jo usojam poslati kot majhen pripomoček za izdajo omenjene maše v „Cerkvenem Glasbeniku“ bodisi drugače.

Z odličnim spoštovanjem

Gorica, dne 26. dec. 1898.

† Jakob,

knezo-nadškof.

Maša je potem izšla leta 1900 pod naslovom: „Eminentissimo ac reverendissimo Domino, Domino Cardinali Doctori Jacobo Missia, Principi et Archiepiscopo Goriciensi etc. Missa „Veni sponsa Christi“. Composit D. Fajgelj Opus 173.“

Imenovanje. — Finančno ravnateljst

